

BŘESTECKÝ

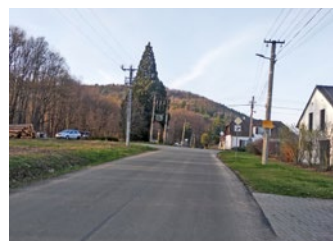
2024

Zpravodaj

Obnova povrchu vozovky

str. 5

Setkání U Rumunů

str. 13

Slavnosti vína

str. 24

Lampionový průvod

str. 27

OBEC INFORMUJE

Výpis ze zasedání zastupitelstva obce

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 31.1.2023

Usnesení č. 3/2023 – ZO schvaluje investiční záměr akce Oprava kamenného kříže obětem II. světové války v obci Břestek a podání žádosti o dotaci do programu 107290 – Zachování a obnova historických hodnot.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 29.3.2023

Usnesení č. 18/2023 – ZO Břestek **schvaluje** poskytnutí finanční dotace ve výši 29 tis. Kč z rozpočtu obce na rok 2023 slečně M. T. bytem Břestek, za účelem pořádání mezinárodní sklářské výstavy v prostorách památkového domu čp. 157 Břestek.

Usnesení č. 20/2023 – ZO Břestek **schvaluje** vyčlenění částky 250.000,00 Kč z rozpočtu obce na rok 2023 na Restaurování kamenného kříže obětem II. světové války. Restaurování provede Ing. Zdeněk Habáň. Zastupitelstvo obce Břestek rovněž **zplnomocňuje** starostu obce k podpisu smlouvy o dílo a ukládá starostovi obce nejpozději na příští zasedání ZO předložit příslušné rozpočtové opatření.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 26.6.2023

Usnesení č. 29/2023 – ZO Břestek **schvaluje** závěrečný účet obce Břestek za rok 2022 a vyslovuje souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 7.8.2023

Usnesení č. 71/2023 – ZO Břestek **schvaluje** dofinancování publikace

o PINKLu ve výši 22 tis. Kč, které bylo způsobeno navýšením ceny za vazbu knihy.

Usnesení č. 74/2023 – ZO Břestek **schvaluje** předložená „Pravidla pro vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení“ ze dne 7.8.2023 a současně ruší „Pravidla pro vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení“ ze dne 19.9.2022 schválená usnesením č. 79/2022.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 31.8.2023

Usnesení č. 77/2023 – ZO Břestek, **schvaluje** pronájem bytu č. 7 v budově sociálního bydlení v domě Břestek č.p. 186 paní AD. Nájem se uzavírá v souladu se specifickými podmínkami 80.výzvy IROP a stanoviskem MMR ČR na dobu určitou od 1.9.2023 do 31.8.2025. Nájemné se stanovuje ve výši 84,70 Kč/m² z podlahové plochy bytu a měsíc se zaokrouhlem na celé koruny dolů. Nájemné je splatné do dvacátého dne za příslušný kalendářní měsíc. ZO **pověřuje** starostu k uzavření nájemní smlouvy.

Usnesení č. 79/2023 – Obec Břestek se **připojuje** k iniciativě společně posílit stávající systém sběru a třídění všech separovatelných odpadů včetně PET lahví a nápojových plechovek. Zálohový systém pro PET lahve a plechovky nepovažujeme za optimální řešení.

Usnesení č. 81/2023 – ZO Břestek **zplnomocňuje** starostu obce k vyjednání nejvýhodnějších podmínek k termínovanému vkladu u bank RAIFFAISEN-BANK nebo ČSOB s délkou trvání 6 měsíců a maximální částkou 10 mil. Kč a k uzavření smlouvy s nejvýhodnější nabídkou.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 18.10.2023

Usnesení č. 84/2023 – ZO Břestek **schvaluje** předloženou zprávu o kontrole usnesení z minulých zasedání zastupitelstva s tím, že u usnesení č. 59/2017 **pověřuje** jeho plněním místostarostku paní Andreu Blahovou a ruší usnesení č. 085/2022 a 57/2023.

Usnesení č. 85/2023 – ZO Břestek **schvaluje** zápůjčku finančních prostředků pro Mikroregion Buchlov, na financování projektu Předcházení vzniku komunálních odpadů Mikroregionu Buchlov v celkové výši 158 325,87 Kč a **zplnomocňuje** starostu k podpisu Smlouvy o zápůjčce finančních prostředků pro zmiňovaný projekt.

Usnesení č. 86/2023 – ZO Břestek **schvaluje** podání žádosti o dotaci „Břestek – sportovní areál“ z programu Regionální sportovní infrastruktura 2020-2025, výzvy „Regiony ÚSC, SK/TJ 2023 – Investice nad 10 mil. Kč a souhlasí se závazkem finanční spoluúčasti z rozpočtu obce.

Výpis usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Břestek konaného dne 19.12.2023

Usnesení č. 96/2023 – ZO Břestek **schvaluje** Obecně závaznou vyhlášku obce Břestek o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.

Usnesení č. 97/2023 – ZO Břestek **schvaluje** Obecně závaznou vyhlášku obce Břestek o místním poplatku ze psů.

Kompletní znění všech usnesení je zveřejněno na webových stránkách Obce Břestek.

Hromosvod na sportovní hale

Při provádění běžné revize elektrozařízení bylo na sportovní hale zjištěno, že nainstalovaný systém hromosvodů je nevyhovující

a musí se upravit. Technikem bylo doporučeno vybudování nové zemnicí soustavy. Tato úprava spočívala v uložení nového zemnicího drátu po

celé délce tribuny a uzemnění osvětlovacích stožárů, včetně napojení sloupů podpírajících střechu tribuny. Vše bylo realizováno v loňském roce.

Půjčky z FRB

Vzájmu zlepšení rozvoje bydlení v obci má obec na zvláštním účtu zřízený Fond rozvoje bydlení, díky němuž má každý občan možnost požádat o půjčku na opravy domu nebo bytu. V současné době je poskytnuto 5 půjček z tohoto fondu. Celková výše prostředků, které má obec v současné době k dispozici je cca 300 tis. Kč.

Žadateli o úvěr z fondu mohou být fyzické a právnické osoby, které vlastní obytné budovy nebo byty na území obce Břestek a jeho místních částí,

kterí přijmou smluvní závazek použít poskytnutou půjčku dle stanovených podmínek. Úvěr je úročen 4 procenty.

Z fondu lze poskytnout úvěr na opravu, rekonstrukci a modernizaci domů a bytů např.:

- Obnova střechy domu
- Zřízení ekologického způsobu vytápění domu, případně ohřevu teplé užitkové vody
- Obnova fasády domu
- Zateplení obvodového pláště domu staršího 10 let

- Vybudování nebo rekonstrukce sociálního zařízení
- Půdní vestavba nebo přístavba další bytové jednotky
- Výměna oken a dveří
- Ekologická likvidace odpadních vod
- Rekonstrukce elektroinstalace a rozvodů vody a tepla
- Demolice domu, resp. jeho části
- Zřízení parkovacího místa

Více informací najdou zájemci na stránkách obce Břestek nebo v kanceláři obecního úřadu.

Komplexní pozemková úprava

Dne 10.10.2023 proběhlo ve sportovní hale úvodní jednání ke komplexní pozemkové úpravě (dále jen KPU). Na toto jednání bylo svoláno na sedm set vlastníků zemědělských pozemků a fyzicky se jich jednání zúčastnilo okolo 250. Jednání bylo svoláno Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkovým úřadem – pobočkou Uherské Hradiště. Všem přítomným bylo objasněno, že KPU spočívá především v tom, že při jejich průběhu budou navrhována taková opatření, která zpřístupní každý zemědělský pozemek nacházející se v extravilánu obce (orná půda a vinice). Další, k čemu může při KPU dojít, je scelování, nebo naopak dělení zmíněných

pozemků (o tom budou rozhodovat jednotliví vlastníci) a v neposlední řadě dojde i k úpravě tvarů parcel tak, aby čáry na nově vzniklé katastrální mapě byly co nejrovnější. Velkou výhodou KPU bude zpracování protierozních a protipovodňových opatření (sesuv a zplavování půdy, záplavy). Na úvodním jednání byla zvolena komise zástupců vlastníků. Náplní práce této komise bude projednávání a schvalování opatření, která budou navržena projektanty.

V průběhu podzimu proběhlo stanovení obvodu KPU. Na jednotlivá stanoviště byli pozváni všichni vlastníci zemědělských pozemků tak, aby se každý z nich mohl vyjádřit k hra-

nicím svého pozemku. Na správnost dohlížela komise, která byla tvořena jak zpracovatelskou firmou (GEOREAL z Plzně), tak zástupci jednotlivých dotčených úřadů (Pozemkový, Katastrální, Obecní). Dobrou zprávou je, že i přes drobné rozepře byl obvod KPU stanoven.

Nyní začínají pracovat projektanti, kteří budou navrhovat jednotlivá výše popsaná opatření. Tento proces bude dlouhodobý. Ukončení KPU by mohlo být v roce 2027.

Po ukončení KPU bude mít každý vlastník pozemku, jež byl řešen při KPU, právo na jedno bezplatné vytyčení všech svých pozemků. Obec

pak bude moci přistoupit k realizaci navržených opatření (přístupové cesty, retenční nádrže, tůně, mokřady a mnoho dalších).

O dalším průběhu budou informace předávány všemi obvyklými způsoby. Vlastníci, jejichž pozemky jsou sou-

částí řešeného území, budou o dalších postupech obeznámeni písemně.

MgA. Martin Crla

INVESTIČNÍ AKCE

V minulém roce byly provedeny především přípravy na různé dotační programy.

Sportoviště

Na podzim loňského roku bylo uveřejněno výběrové řízení na zhotovitele sportoviště, ale nakonec nebylo vše připraveno v potřebném termínu a o dotaci na výstavbu sportoviště nebylo požádáno. Na podzim letošního roku měla být vyhlášena stejná výzva, jako loni. Situace se změnila a žádosti bude možné podávat od 1. do 30.4.2024. Usilovně pracujeme na tom, abychom vše do tohoto termínu stihli a žádost o dotaci podali. Bez získání dotace je prozatím sportoviště nerealizovatelné. Vizualizace projektu je volně ke shlédnutí na kanálu YouTube pod názvem Sportovní areál Břestek.

Retenční vodní plochy

V minulém roce také proběhl potřebný výkup pozemků v lokalitě pod Břestec-kou skalou. Projekt na retenční vodní nádrže by měl být dokončen v letošním roce a budou pokračovat další práce k získání dotace na vybudování zmíněných vodních ploch (stavební a vodoprávní povolení, potažmo výběrové řízení na zhotovitele stavby). I tato investiční akce bude finančně velmi nákladná a získání dotace je pro její realizaci klíčové.

Veřejné prostranství před MŠ

Ke konci roku 2023 byla zastupitelstvu předložena studie, která je zaměřena na řešení veřejného prostranství před mateřskou školou. Současné oplocení školy je v havarijním stavu a paní

ředitelkou bylo odsouhlaseno, že se již nebude budovat nové. Prostor před MŠ se nově otevře pro širší veřejnost a součástí studie bude i řešení na zklidnění dopravní situace před školou tak, aby v tomto místě byl pohyb dětí co nejbezpečnější.

Cyklostezka na Tupesy

Cílem s nejvyšší prioritou pro letošní rok je výkup pozemků potřebných pro vybudování účelové komunikace mezi Břestkem a Tupesy. V minulém roce byly získány další souhlasy vlastníků jednotlivých pozemků a nyní bude vše pokračovat návrhy kupních smluv, díky kterým se nám snad již podaří vykoupit drtivou většinu potřebných pozemků. Dokud pozemky nebudou vykoupeny, cesta nemůže být realizována.

Hluboká cesta

V první polovině ledna započaly práce na zprůchodnění hluboké cesty, jež bývala první cestou na Chabaně. Cesta bude upravena tak, aby byla vyhovující pro chodce, rodiče s kočárky a cyklisty. Nebude po ní umožněn průjezd žádným motorovým vozidlem! Stále probíhá úprava terénu. Proto prosíme, aby zde byla zachována co největší opatrnost do doby, než budou všechny práce dokončeny.

Dopravní značení křižovatky na Chabaně

V první polovině tohoto roku bude upraveno dopravní značení na křižo-

vatce u fotbalového hřiště. Dopravní situace je zde velmi nepřehledná, dokonce ani někteří místní občané nedodržují současné dopravní značení. Oslovil jsem proto firmu NVB Line, která po konzultaci s ŘSZK, dopravním inspektorátem a odborem dopravy Městského úřadu Uherského Hradiště, navrhla dopravní řešení, které by mělo přispět k přehlednosti provozu na zmíněné křižovatce. Návrh byl konzultován a připomínkován na veřejném zasedání zastupitelstva naší obce. Následně byly připomínky zapracovány a předloženy ke schválení odboru dopravy. V lednu vydal odbor dopravy rozhodnutí o stanovení provozu na této křižovatce. Dojde rovněž k posunu značek začátek a konec obce. Hlavní změnou bude doplnění značky Stůj, dej přednost v jízdě, která bude doplněna o vodorovné dopravní značení. To vše ve směru od hřiště. Hlavní cesta zůstává zachována ve směru na Chabaně.

Sběrná místa

V druhé polovině ledna bylo požádáno o dotaci na vybudování nových sběrných míst – stání pro kontejnery. Tato místa jsou situována na Hraničky, k hřišti a pod dům se sociálními byty na Chabaních. Pokud budeme úspěšní s žádostí o dotaci, vzniknou nová vydlážděná a oplocená místa, ve kterých budou umístěny kontejnery na tříděný odpad.

Revitalizace Návsi

Velmi usilovně se v loňském roce a měsíci lednu letošního roku pracovalo

na podání žádosti o dotaci na revitalizaci návsi. Ze strany projektanta, Ing. Martina Königa, bylo vše dokončeno k termínu podání žádosti a zmiňovaná žádost o dotaci k 63. výzvě z IROPu byla podána. Projekt zahrnuje revitalizaci prostoru kolem obchodu, před bývalou hospodou, ale i za lávkou

směrem ke školce. Celý tento prostor bude zcela proměněn. Před obchodem vzniknou nová parkovací místa a obměny se dočká i klidová zóna vedle obchodu, včetně čekárny. Velkou změnou bude posunutí autobusové zastávky, která se nachází před bývalou hospodou. Tato zastávka by se měla

posunout blíže ke školce a její součástí bude i čekárna. Nabízí se i možnost realizace celého projektu z obecního rozpočtu, o tom samozřejmě rozhodne zastupitelstvo obce.

MgA. Martin Crla

Obnova povrchu vozovky

Na podzim loňského roku došlo k námi dlouho očekávané celoplošné výsprávce cesty v „Chabaňském kopci“.

Ze strany Ředitelství silnic a dálnic Zlínského kraje (dále jen ŘSZK) bylo přislíbeno v roce 2022, že se tato výsprávka dostane do investic v roce 2023 a tak se také stalo.

Byť se zprvu mohlo zdát, že se oprava vozovky bude konat jen v malých úsecích, nebylo tomu tak. Výsledná výsprávka splnila veškerá očekávání.

Všemu předcházelo převzetí úseku krajské komunikace na Chabaních, kolem bývalé školy, pod obec. Tento úsek nesplňoval parametry krajské cesty, proto se obec po příslibu celoplošné výsprávky v kopci ze strany ŘSZK podvolila, že zmíněný úsek vozovky

převzeme pod svou správu, tedy že se z krajské komunikace stane komunikace místní. Obec byla mimo jiné rovněž vázána zpracováním hydrogeologického posudku, bez kterého by výsprávka nebyla možná. To vše bylo řešeno ještě v letech 2020 až 2022. Na sklonku roku 2022 došlo k vyřazení úseku cesty kolem školy na Chabaních a čekalo se, jestli ŘSZK dodrží své závazky. Na začátku září loňského roku jsme obdrželi z ŘSZK zprávu, že se nakonec celoplošná výsprávka do investic na rok 2023 ještě dostane. Bylo zároveň potvrzeno, že se stavba v dohledné době začne realizovat. Práce byly započaty již první týden v říjnu.

Nejprve byly odbagrovány nejvíce nestabilní úseky, především v krajích vozovky, kde byl zhotoven tzv. „nový kufr“ do hloubky 50 cm pod původní povrch. Před odbočkou do vinohradů

byla položena do těla vozovky drenážní trubka, která bude odvádět spodní vody do příkopy, aby nedocházelo k jejímu vzlínání na povrch. Někteří se domnívali, že tím byly práce ukončeny, ale nebylo tomu tak! Od počátku se hovořilo o celoplošné výsprávce. Proto po dokončení přípravných prací byl v celé šířce vozovky položen nový povrch. Vrstva povrchu v některých úsecích sahala až do výšky skoro dvaceti centimetrů. Nejen z tohoto důvodu byla ještě v prosinci dosypávána a zhutňována krajnice vozovky.

Jsem rád, že bylo vše ze strany ŘSZK splněno a tímto bych chtěl za tuto investici poděkovat.

Stavební práce provedla Správa a údržba silnic Slovácka s.r.o., Uh. Hradiště.

MgA. Martin Crla

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Rok 2023 byl pro děti i zaměstnance mateřské školy rozmanitý. Školka i nadále fungovala ve dvou třídách a její provoz zajišťovalo celkem 9 pracovníků. Do prvních tříd letos odešlo 6 předškoláků a do školního roku 2023/2024 jsme přivítali celkem 11 dětí. Během celého roku jsme zažili spoustu akcí a projektů. Mezi tradiční patří fašank, karneval, vynášení mařeny, velikonoční týden, účast na obecních akcích s vystoupením dětí, loučení s předškoláky, absolvování předplaveckého kurzu, „Mikulášská stezka“, vánoční nadílka a další. Také letos jsme s dětmi jeli na školní výlet – tentokrát na zámek do Milotic, kde se děti na chvíli proměnily na prince a princezny a zámek je provedla paní kněžna. Některé z akcí se nám podařilo zrealizovat díky pomoci sponzorů, kterým patří velký dík.

Již několikátým rokem jsme zapojeni do projektu „Cvičíme se sokolem“. Kromě pohybových aktivit měly děti možnost vyzkoušet si spoustu jiných činností, např. v polytechnicky zaměřeném projektu „Stavitel města“ a „Stavitel mostů“. Dále jsme poznávali jiné země v týdnu nazvaném „Poznááme svět“, navštívili jsme břestickou knihovnu v rámci projektu „Březen – měsíc knihy“, zavítali jsme do vesmíru i do pravěku, pekli jsme bábovku pro Karkulku v „Pohádkovém týdnu“, zažili jsme dobrodružství při hledání ztraceného pokladu, užili jsme si spoustu legrace při divadelních představeních, pikniku na školní zahradě, na pyžamovém dnu, na drakiádě a při dalších příležitostech. To je jen malá část toho, co všechno děti ve školce prožily. Skvělé zážitky upevňovala i skvělá spolupráce s naší paní kuchařkou, která dětem často připravovala jídelníčky na míru aktuálním tématům vzdělávání a hledala nové a zajímavé recepty a suroviny.

Kromě mimořádných akcí s dětmi pravidelně procvičujeme a rozvíjíme všechny vývojové oblasti – od pohybu, přes rozvíjení smyslů, rozšiřování znalostí a slovní zásoby, zdokonalování grafomotorických dovedností, učení se zvládat sociální interakce, posilování samostatnosti, procvičování logopedie a mnoho a mnoho dalšího.

V roce 2023 proběhly v mateřské škole viditelné změny. Díky příspěvku dotace SZIF a EU (Program rozvoje venkova) byl v květnu pořízen nový nábytek do jedné třídy a ředitelny. Dále nabídku vzdělávacích pomůcek rozšířil interaktivní panel, který dětem poskytuje nové možnosti procvičování grafomotoriky, řešení různých pracovních listů, promítání výukových videí a další.

Během letních prázdnin probíhala ve školce rekonstrukce – nové omítky a výmalba obou tříd a kuchyně. Byla položena nová dlažba v kuchyni a lino do jedné ze tříd. Začátek školního roku jsme tak mohli přivítat v novém přívětivém prostředí.

Další změnou byla digitalizace mateřské školy. Část povinné dokumentace přešla z papírové podoby do

digitální, např. matrika, třídní knihy, docházka dětí. Také komunikace s rodiči probíhá nově přes aplikaci „Naše MŠ“. Rodiče tak mají kdykoliv přístup k aktuálním informacím, akcím a fotografiím z mateřské školy.

I přes všechny změny se snažíme zachovávat vstřícné a rodinné prostředí, individuální přístup k dětem a kvalitní vzdělávací nabídku. Doufám, že se nám v dalších letech bude dařit tak, jako v roce 2023. Děkuji všem zaměstnancům mateřské školy za úsilí, ochotu a čas, který školce věnují. Děkuji všem sponzorům, kteří nás letos velmi podpořili a umožnili nám tak zrealizovat a obohatit připravované aktivity pro děti. Děkuji zřizovateli za skvělou spolupráci a podporu během celého roku. Děkuji také všem rodičům, kteří v nás vkládají důvěru, když nám ráno svěřují své děti. Právě díky dobré spolupráci s rodiči se nám daří děti dobře připravit na vstup do základní školy, což je jeden z našich hlavních cílů. A v neposlední řadě děkuji našim dětem, protože právě díky nim je naše práce tak krásná a jedinečná.

Bc. Martina Kuderová, zastupující ředitelka MŠ

Výlet do Milotic

Před rekonstrukcí ...

... a po rekonstrukci.

Divadlo

Fašank

Návštěva knihovny

KNIHOVNA

V letošním roce uspořádala naše knihovna několik akcí k připomenutí 110. výročí jejího založení.

Na konci března nás opět navštívil PhDr. **Jiří Jilík**, spisovatel, historik a milovník našeho kraje. Tentokrát nám představil svoji novou knihu s názvem **Podhůřím Bílých Karpat do země bohyní a zbojníků**, v níž se zaměřil na oblast Poolšaví a Kopanic. Z jeho vyprávění, které bylo doplněno promítáním fotografií, jsme se dozvěděli něco o historii Hluku, sv. Antonínka, Dolního Němčí a Uh. Brodu. Ukázky z knihy četl herec Slováckého divadla pan **Vladimír Doskočil**. Druhá část knihy je věnována Moravským Kopanicím, které oddělují Moravu od Slovenska. Besedu jsme ukončili zhlédnutím filmu **Terezké údolí**, který zachycuje přírodní krásy této krajiny. Novou knihu pana Jilíka

si můžete vypůjčit v naší knihovně, stejně jako mnoho dalších, které již dříve vydal.

Pro děti jsme připravili podvečer čtení z pohádkových knížek a promítání filmu **Ošklivé káčátko**. Děti se seznámily s knihovnou, nakreslily obrázky a odnesly si drobné dárky. Akce se uskutečnila v rámci programu **Noc s Andersenem**.

28. října jsme si připomněli výročí založení samostatného Československého státu. Před budovou knihovny proběhlo slavnostní shromáždění. Po státní hymně následovalo kladení věnců k památníku padlým občanům Břestku, následoval projev pana starosty a lampiónový průvod obcí. Děti i dospělí dostali občerstvení a mohli si prohlédnout knihovnu. Současně probíhala ve vedlejším sále prodejní

výstava malířky **Jaroslavy Fišerové** z Brna. Vše doprovázela cimbálová muzika.

Letos se do knihovny přihlásilo několik nových dětských i dospělých čtenářů. Neustále obnovujeme knižní fond, na který přispívá Obecní úřad ze státních dotací. Další knihy pak získáváme z tzv. výměnného souboru. Jedná se o svazky vypůjčené z knihovny BBB v Uh. Hradišti – Mařaticích.

Přejeme naší knihovně do dalších let hodně krásných knih a spokojených čtenářů. Zároveň děkujeme všem příznivcům dobrého čtení, kteří naši knihovnu pravidelně navštěvují a přispívají tak k jejímu zdárnému fungování a rozvoji.

PhDr. Jiří Jilík představuje svou novou knihu

Výstava malířky Jaroslavy Fišerové

SBĚRNÝ DVŮR

Podmínky převzetí odpadu:

- V kanceláři evidence **ohlásit druh přiváženého odpadu.**
- Občané mikroregionu Buchlov předloží **občanský průkaz.** Provozovatel sběrného dvora BIOKOMP s.r.o. – referent evidence, zkontroluje totožnost osoby, do programu v PC zapíše příjmení a jméno občana, číslo popisné.
- Na silniční váze se **odpad zváží.**
- Roztřídění odpadu je nejlépe provést už doma.
- Odpad v pytlích **NESMÍ** obsahovat bioodpad a jakékoliv tříděné suroviny.
- Je třeba respektovat pokyny z kanceláře evidence a obsluhy sběrného dvora.

Přebírané odpady jsou po předložení občanského průkazu od občanů mikroregionu Buchlov převzaty **ZDARMA BEZ OMEZENÍ MNOŽSTVÍ:**

- **tříděné odpady – papír, sklo, dřevo, plasty, bioodpady, výkopačká zemina ze zahrad (drny, hlína s plevelem, mech, kořenové baly apod.)**
- **objemný odpad – dřevotřískový nábytek, kočárky, koberce, matrace atd.,**

STAVEBNÍ ODPADY se od 1.1.2022 **NEBŘEBÍRAJÍ ZDARMA**, každý občan zaplatí dle ceníku BIOKOMP s.r.o.: stav. sutě (cihly atd.), beton, pěnoplynosilikáty (siporex), asfalt.

PNEUMATIKY (a nadále i elektroodpad) se od 1.1.2022 odevzdávají v rámci zpětného odběru zdarma BEZ OMEZENÍ MNOŽSTVÍ.

PŘEHLED PŘEBÍRANÝCH ODPADŮ:

- objemný odpad – čalouněný nábytek, textil, koberce, vybavení domácností
- bioodpad - měkký - listí, tráva, plevel, seno, sláma...
- větve – vytríděné, přebíráme je jen odděleně od ostatního bioodpadu (je nutné tento odpad nejdříve podrtit),
- papír – karton, tiskoviny, netříděný,
- sklo – bílé, barevné, tabulové,
- plasty – fólie čiré, barevné (jen čisté), PET lahve, polystyren bílý (jen čistý),
- dřevo – čisté, masív (desky, trámy, dřevěné palety, masívní nábytek apod. – bez vrstev syntetických nátěrů),
- dřevotříska, dřevotřískový nábytek bez čalounění, lamino, okna a dveře bez zasklení (je možnost na sběrném dvoře vlastnoručně vytlouct).

Zdarma bez předložení občanského průkazu:

- elektroodpad - větší vysloužilé elektrospotřebiče, např. pračky, sporáky, lednice a mrazničky (jen kompletní, s motorem), elektroodpad - menší elektrospotřebiče – televize, PC, monitory, rádia, mikrovlnné trouby, sekačky, kabely, vysavače, konvice, žehličky,
- zářivky, žárovky, osvětlovací zařízení aj.,
- baterie – monočlánky,
- pneumatiky - bez omezení množství.

PŘEVZETÍ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

- převezmeme pouze malé množství jen od občanů mikroregionu Buchlov proti občanskému průkazu – barvy, autobaterie
- k odevzdání většího množství NO využijte systém mobilního sběru NO v obcích, příp. odpad odevzdejte u oprávněných firem (např. Sběrné suroviny UH).

Ostatní původci odpadu mimo mikroregion Buchlov zaplatí dle ceníku BIOKOMPu.

HARMONOGRAM SVOZU ODPADŮ V ROCE 2024

	KOMUNÁLNÍ ODPAD 	PAPÍR 	PLASTY 	SKLO 	BIOODPAD
	Čtvrtek 1x14 dní	Úterý	Středa 1x7dní	Pondělí 1x28 dní	Středa 1x14 dní
leden	11	9	3 + pytlový	22	10
	25	23	10		24
			17 + pytlový		
			24		
únor	8	6	7	19	7
	22	20	14+ pytlový		21
			21		
březen	7	5	6	18	6
	21	19	13 + pytlový		20
			20		
duben	4	2	3	15	3
	18	16	10 + pytlový		17
		30	17		
květen	2	14	1	13	1
	16	28	8 + pytlový		15
	30		15		29
			22 + pytlový		
červen	13	11	5 + pytlový	10	12
	27	25	12		26
			19 + pytlový		
červenec	11	9	3 + pytlový	8	10
	25	23	10		24
			17 + pytlový		
			24		
srpen	8	6	7	5	7
	22	20	14 + pytlový		21
			21		
			28 + pytlový		
září	5	3	4	2	4
	19	17	11 + pytlový	30	18
			18		
říjen	3	1	2	28	2
	17	15	9 + pytlový		16
	31	29	16		
			23 + pytlový		
listopad	14	12	6 + pytlový	25	13
	28	26	13		27
			20 + pytlový		
prosinec	12	10	4 + pytlový	23	11
	26	24	11		25

Odpady

Z důvodu nadměrného přebytku odpadů u některých kontejnerů došlo v letních měsících k doplnění dalších nádob na odpad. U hřiště byl doplněn kontejner na sklo, na Chabaních byly doplněny nádoby na tříděný odpad v místě točny a také pod bytovým domem. Na točně byla navýšena kapacita také o nádoby pro směsný komunální odpad. Toto řešení se osvědčilo a v letošním roce bude letní sezóna opět těmito nádobami posílena.

Všichni občané mají možnost si v kanceláři OÚ zdarma vyvednout

pytle na plastový odpad. Pytlový svoz plastu je jednou za 14 dnů. Pytle je možné umístit k cestě před dům. Toto řešení by mohlo být více využíváno z důvodu vyšší finanční odměny obci za tento typ sběru odpadu. Jelikož v minulých letech nebyl pytlový svoz papíru dostatečně využíván, od letošního roku již bylo od tohoto způsobu svozu upuštěno. Zůstává možnost umístit papírový odpad do kontejnerů na stano-višťích, nebo jej odvézt přímo na sběrný dvůr do Buchlovic. V letošním roce by měla být vybudována

nová sběrná místa, více informací v článku o investičních akcích.

Velkoobjemový odpad nepatří vedle kontejnerů! Každý má možnost jej bezplatně uložit na sběrném dvoře v Buchlovicích. Byl bych rád, kdyby ukládání odpadů mimo kontejnery zcela vymizelo a pořádek byl všemi udržován.

Prosím, buďme v tomto smyslu nejen k sobě, ale i k přírodě více ohleduplní!

Děkuji!
MgA. Martin Črla

Poplatek za psa a odpad v obci Břestek na rok 2024

Poplatek lze uhradit osobně do pokladny, poštovní složenkou nebo na účet obce.

Číslo účtu Obce Břestek:
1039978/0300 – ČSOB

VS: 1345

SS: číslo domu/chaty (v naší obci) za který platíte poplatek

Poplatek za odpad a psa můžete sečíst a uhradit jednou částkou. (ve zprávě pro příjemce uveďte jméno poplatníka případně TKO čp. XY, pes)

Poplatek za psa

uhraďte do 30. 6. 2024.

Roční poplatek je **120,- Kč** za každého prvního psa.

Za každého dalšího psa jednoho vlastníka je **180,- Kč**.

U občana nad 65 let je to jen 120,- Kč.

Psa je nutno **přihlásit i odhlásit** (v případě úhynu, stěhování...), jinak obec tuto změnu nezjistí a poplatek se dále předepisuje a vymáhá!

Poplatek pro chataře a chalupáře

uhraďte do 31. 8. 2024.

Za chatku v zahrádkářské kolonii se platí **500,- Kč**. (če 5xx a 6xx)

Za každý neobydlený objekt v obci (např. za chatu/domek) **600,- Kč**.

Poplatek pro občany s trvalým pobytem v obci

Uhraďte nejpozději do 30. 9. 2024.

Jednotná cena: **600,- Kč** za rok/osoba

Dle daňového řádu lze poplatek navýšit až na trojnásobek pokud není uhrazen včas!

Platěte prosím poplatky včas. Šetříte peníze sobě i své obci. ☺

Svoz nebezpečného odpadu v roce 2024

stanoviště za bytovkou čp. 300

Odpad převezmou pracovníci obce od 15 do 18 hodin ve dnech:

13. 03. 2024

15. 05. 2024

14. 08. 2024

20. 11. 2024

Odevzdat zde můžete elektrospotřebiče, barvy a jiné chemikálie, zářivky, oleje apod.

NEPŘIJÍMÁ SE: AZBEST, LEPENKA, PNEUMATIKY...

Platba za odpad se řídí nově schválenou obecně závaznou vyhláškou (OZV) č. 1/2023, která je platná od 1. ledna 2024. Úleva 100 Kč pro vlastníka chat v zahrádkářských koloniích na Chabaních a ve Stráních je zachována. Od místního poplatku jsou osvobozeny narozené děti v daném kalendářním roce.

OZV č. 1/2023 je zveřejněna na webových stránkách obce.

KULTURA

Dětský karneval

Po několikaleté pauze se děti v Břestku opět dočkaly karnevalu. Sportovní hala se proměnila v divočinu plnou rozmanitých zvířat. Bohatá výzdoba pomohla navodit báječnou atmosféru zábavného odpoledne plného tance a soutěží pro děti. Namátkou třeba opičí dráhy, závod ve foukání brčkem na kuličku, hry na molekuly a sochy, skákání v pytlích,

hry s barevnými papíry a nechyběla samozřejmě spousta nafukovacích balónků. DJ Venca, který se staral o hudební doprovod, neměl o tanečnický na parketu rozhodně žádnou nouzi. S přibývajícím časem vzrůstalo ale mezi všemi napětí. Blížil se totiž čas vyhlášení tomboly. Ta se konala díky mnoha sponzorům, kteří byli ochotni tuto akci podpořit a patří jim za to

velké poděkování. Finančním darem na tuto akci přispěla také naše obec. Mezi děti se tak mohlo dostat přes sto pěkných cen. Akci si užily nejen děti, ale i samotní organizátoři, kteří při společném tancování s dětmi nechali na parketu i nějaké to kilo! Už teď se těšíme na další karneval!

Markéta Vaňková

Mlynářskou cestou

Na sklonku měsíce března proběhl tradiční pochod Putování mlynářskou cestou. Putovní pytlík mouky tentokrát převzala poprvé Andrea Blahová.

Autobus zavezl v hojném počtu putovníchtivé poutníky do Roštína, odkud se pěšky vydali zpět do Břestku. Počasí přálo a nic nebránilo přinesení putovního pytlíku mouky

zpět do Břestku, aby se ho podařilo příští jaro předat dalšímu poutníkovi, který s ním absolvuje cestu jako každý rok po trase Břestek – Roštín - Břestek.

Setkání U Rumunů

Poslední dubnový den proběhla U Rumunů jako každý rok vzpomínková akce k 78. výročí osvobození naší obce. Letos byla tahle akce o něco slavnostnější, jelikož byla provedena oprava památníku padlých Rumunů.

V roce 2022 byly započaty úpravy jednoho z nejkrásnějších míst v Břestku. Památník byl restaurován panem Habáněm z Huštěnovic. Současně byly provedeny i zahradnické práce, které provedli manželé Machulovi. Kolem památníku byly vysazeny nové keře a květiny, zasetá nová tráva. Byly zde zabudovány nové lavičky kolem ohniště. Z pravé strany pietního místa

byl vybudován nový altán ve tvaru čtverce, který poskytne přístřešek v nepříznivém počasí občanům, kteří se při své procházce kochají výhledem na Břestek pod sebou. Stavbu provedl p. Martinák. Dále přibyly odpadkové koše na tříděný odpad.

Slavnostní odhalení proběhlo v dubnu při tradičním setkání občanů u Rumunů.

Současně zde byla poprvé nazdobena a postavena „májka“. Mužům i chlapcům, kteří se zapojili do stavění, dal trochu zabrat vítr, který foukal do protisměru. Nicméně vše se podařilo na výbornou a májku se podařilo krás-

ně vztyčit. Sice nám ji do týdne někdo podřezal, ale rivalita mezi obcemi asi musí být ☺

Místo je to opravdu moc krásné, občané jej můžou využívat k trávení hezkých chvil.

Tímto prosíme občany o udržování pořádku a čistoty.

Čarodějnická stezka

Skupina místních čarodějnic a čarodějů si připravila na sobotní odpoledne vskutku kouzelný program. Počasí vypadalo velmi nejistě, ale co by to bylo za čaroděje, kteří nezvládnou vykouzlit tři nedešivé hodiny. Startem i cílem stezky plné úkolů byla zahrada penzionu Pod Břestickou skalou. Účastníci dostali záznamovou kartu, na kterou zakreslovali symboly z jednotlivých stanovišť asi kilometrové stezky. Úkoly prověřovaly praktické kouzelnické znalosti a dovednosti,

zejména pak práci s koštětem. V lese se nacházelo sídlo mocných čarodějů, u kterých musely děti prokázat svou schopnost se spoléhat na jiné smysly než je zrak. Také si mohly zasoutěžit ve zručnosti navíjení pavučin i s jejich původci. Další čarodějové na trase zasvěcovali do tajů kouzel a ingrediencí na výrobu lektvarů a k tomu potřebnou paměť. V cíli čekal ještě poslední úkol: nasbírané symboly proměnit na kouzelném stromě za písmena, která tvořila tajenku. Pro každého,

kdo to zvládl, čekala sladká medaile a možnost ochutnat všelijaké roztočivé lektvary, sušené červíčky nebo cvrčky. Nechybělo tvoření, hmatové hádání mazlíčků čarodějnice nebo třeba hledání dvojce věsteckých koulí. Hladovci si měli možnost opéct špekáček. Za všechny čaroděje děkují panu starostovi Crlovi za podporu a pomoc a také penzionu Pod Břestickou skalou za možnost se zde slétnout.

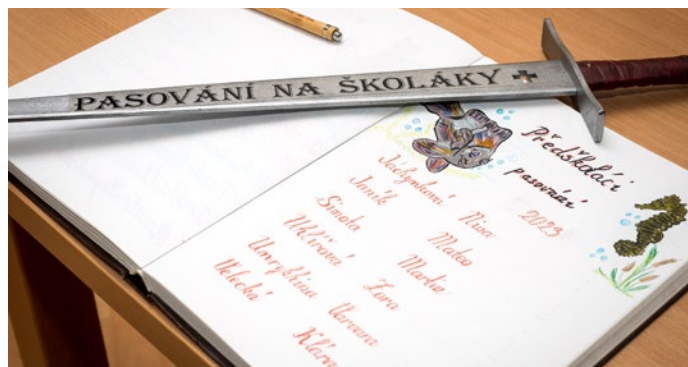
Markéta Vaňková

Pasování předškoláčků

V roce 2023 jsme pasovali na školáky tyto děti:

Nina Jáchymková, Mateo Janík, Martin Simota, Zora Uhlířová, Varvara Umrykhina, Klára Velecká

O černém rarachovi

Tam na horním koncu dědiny, hned' za Božima mukama, stávala kdysi chalúpka. Je temu už pár roků, co ju lidé zbúrali, rozebrali, a to, co z ní ostalo, je včíl zarostlé lebedú, šípka a planú trnkú. Enom vzađu v humně rostú eště jakési jablůňky a také jedna z tých starých hrušek, kerú sem mňél, když sem býl malý, nejrači ze všeckých stromú, lebo na ní dozrávaly hrušky tak slaďučké a šfavnaté, že takých široko daleko nebylo.

Ná, a kvůlivá čemu to spomínám?

To enom proto, abysem mohl všeckým vypovědět jeden příběh, kerý ně kdysi dávno v téj chalúpce vykládali strýček Rachůnkůj, co byli bratr mojej stařenky, kerá ňa k nim coby malého chlapca brávali jednu za čas na besedu. Víte, oni strýček za mlada mynárským tovaryšem, a než si takú chalúpku s humnem aj kusem pola mohli pořídít, tož sa moseli neco po světě nachodit a na svojích cestách hrubo mlýnú poznat, v kerých potem tolik mýchú s múkú na zádoch odtáhali, že by to snáď stačilo aj pro celú císařskou armádu. Nále, nebylo to furt enom o téj mynárskéj robotě, lebo když strýček chodili na tovarych, tož sa kolikrát dostali do takých zapadlých míst, o kerých v našíj dědině snáď krom farára, pana kantora a eště pár lidí nikdo nikdá za celý svúj život nečú, natož aby sa tam dostál. Ná, a když strýček po čase zasej do rodnéj dědiny přivandrovali, tož potem aj vykládali o všeckém možném, co na takých místoch aj v tem Božím světě slyšeli lebo zažili. No a já, jak sem k nim za mlada se stařenkú chodil, tož nám strýček pokažděj přihodili neco nového do placu, nále stejnak si z toho všeckého besedování najvč pamatuju na jeden deň.

Byly tehá zrovna hody. A když už sa schylovalo k večeru, tož stařenka do šátka zabalili ošatku vdolečkú a do koša k temu přidali kusisko pečenéj huse aj s mázem vína a mamička ně naporučili, že nech to pomožu stařence k strýčkovi odnést, lebo sú už stará a takú štreku sa s tým přeca nebudú sami táhat.

Ěj, nechťelo sa ně, nechťelo, lebo kamarádé mňa už čekali za humnama, že sa pujdem k Moravě okúpat a potem aj raky chytat, nále nedalo sa nic dělat. Co ně mamička jednu naporučili, to nešlo enom tak obějít. Šak sem to dřív aj párkrát zkusil, nále potem sem opruboval tatíčkůj řemeň, kerým ně tak zmalovali řít, že sem si po tem vyrgajzu nemohl aspoň dva dni pořádně sednúť. Tož sem teda se sklopenú hlavú šél. V duchu sem býl fest nastekany, že by sa nad tím aj pan farář pokřižovali, nále to sem tela mladé eště netušil, co mňa u strýčka čeká. S košem pod pažú sem sa táhl v tem letním hicu za stařenkú jak smrad a enom hřešil nad tým, co je to za spravedlnost, že zrovna já sa nemožu ít kúpat, když všeci kamarádé možu. Do toho sa eště z kdejakéj chalupy ozývaly jadrné pjesničky a u stárkového grunta aj hudci hráli a šohajé s děvčicama tam skřékali tak, že ich moselo byt čut až za kopec do druhéj dědiny. Hleděl sem po

nich, jak sa veseliju a jak sa to enom faň mají, nále než sem sa stačil dost' vynadivat, tož ňa stařenka lapli za rukáv, zaclúmali se mnú a řekli, že na takéto móresy a juchání mám eště času dost'. Z trucu sem friško přidál do kroku, abych byl u strýčkového dřív než oni, a hned jak sem tam dorazil, tož sem na nic nečekál a zaklepal na okénko.

Chvílu nato sa dveřa od chalúčky otevřely a v nich stáli udivený strýček, kerý mňa s takým divným kukučem zvali dál.

Došli sme teda spolem do izby, kde stál na špórheltu starý svícen a v něm hořala posvěcená hromnica. Její plamének sa tak divno krútil, vyskakoval a chvílama aj zaprskal, jak kdyby do ňho nekdo lehúčko fúkal. Hleděl sem s otevřenú hubú na to, jak nad svíčků plápolá, skáče a tancuje, nále to už strýček lapli ten koš, kerý sem im přiněsl, a všecko z něho začali opatrně dávat na stůl. Při tem si co chvíla cosi drmolili pod nos, nále jak to vyskládali, tož sa najednú tajemno zaškňúřili, opatrně sáhli do míška, kerý měli na řemeňu u pasu, a vytáhli hrubý šesták*. Ten pichli nad plameň hromnice, kerý sa po něm hladovo natáhl. Prsklo to, jak když si čertisko odpluje, a já sem sa tak lekl, až to se mnú šklublo. Nále strýček sa usmíli, pohladili mňa a ten šesták ně dali.

Jój, hned' sem okřil a v očiskách sa ně enom zaligotalo, lebo když sa na tem penízu zabyšřala hlava císařa pána, tož ně bylo jasné, že žádné kúpání v Moravě nemože tento šesták překonat, aj kdyby bylo jaké chtělo. Poděkovál sem strýčkovi za ten nečekany dar, nále to už sa z chodby ozvalo zaklepaní na dveřa, nato sa ozvalo zavrzaní a stařenka s pozdravem vešli dál. V izbě potem na mňa enom uraženě zahlédli, nále ně bylo jasné, že ich ten truc skrzevá to, že sem im utékl, stejnak za chvílu přejde. A také že přešél, lebo jak zmerčili na špórheltu tú zapálenú hromnicu, tož ich to zaskočilo, enomže když k temu strýček nic neřekli, tož si stařenka sedli do kúta na legátku, z kapsára vytažli ruzenec a začali sa tichúčko modlit.

Ná, a já sem mezi tým čučál na strýčka, kerý snáď týdeň nejedli, lebo si u stola cpali do huby jeden vdoleček za druhým a k temu si aj vínka začali nahýbat. Napili sa fest, rukávem si utřeli hubu, zamlaskali a řekli:

„Tož, za takovú dobrotu, kerú ste mně dneskaj přiněsli, vám velice děkuju, a byste si o mně nemysleli, že vás tu nechám sedět enom tak o suchu, tož si z toho zavdajte také. Je toho přeca dost' pro všecy.“

Nato stali od stola a nabídli ně aj stařence vdoleček. Stařenka nechťeli, lebo byli z téj cesty eště celá rozhicovaná, nále já sem si ze dva vzál, a když sem si potem s plnú hubú a šestákem v dlani lapl k oknu na lavicu, tož si strýček sedli ke stolu, napili sa zasej vínka a takým divným hlasem spustili:

„Su rád, že sa aspoň vy dvě za mnú jednu za čas stavíte, když v chalupě niko iného ne-

mám, lebo to moje vandrování trvalo opravdu dlúho, a tož sem nemňél ani kdy si najít k sobě nejakú robku, s kerú bych potem mňél svadbu, děcka a rodinu. Snáď je to aj škoda, lebo mňa to nekdy hñete. Nále, co už včíl? Su starý chlap a na takého už moc sčestí v temto světě nečeká. Šak možu byt rád, že na tých mojih vandroch nade mnú Panenka Marija aj všeci svatí držali ochrannú ruku a že mám na staré kolena svoju střechu nad hlavú a k temu jakési to hospodářství. No, a že ste teda ke mně dneskaj na hody přišli a takové fajnové dobroty ně přiněsli, tož abych neostál nic dlužný, povykládám vám aspoň o jednom mlýně, kde sem kdysi dávno slúžil. Dneskaj v noci sa ně zasej po dlúhé době ten mlýn ve snu vyjevíl a mosím říct, že ně z toho bylo po ránu všelijak. A když ně eště potem, Florišku, zaklepalš na okno, tož ve mně hrubo hřklo, lebo ten sen ve mně oživíl všecko neřádstvo, co sa ně kdysi dávno u jednéj dědiny pod Buchlovem stalo. Šak ně nadarmo sa mezi ludima říká, podáš jednu čertovi prst, a hned' ti lapne celú ruku. A tam, kde sem tehá býl, mňa ten rohatec černý málem lapnúl celého aj s dušú.“

Na chvílu ztichli a zadávali sa do prázdna, jak když by chtěli pohlédnúť do iného světa, a já jak sem ich tam takto viděl, tož mně z toho naráz přejel po zádoch mráz.

Stařenka sa akorát domodlili a chtěli k temu cosi říct, enomže strýček si z ničeho nic cosi pod nos zamrmlali a hned' nato začali...

Bude temu snáď víc jak padesát rokú, když sem sa za mlada zasej jednu po žňách vydál na tovarych. Nále nebylo to enom tak. Eště ani nebylo ve světě všecy po tých napolyňských vojních porychtované, a už přišla také zima, že ju ani ti staří nepamatovali. Potem v máju zasej přišel hic, po něm sucho a nakonec búrky s krúpama dorúbaly kdekady na polách a v humnoch, co sa enom dalo. Ná a skrzevá to sem tehá nemohl žádnú prácu široko daleko zehnat. Skorem v žádném mlýně nebylo co pomlet a v tých místoch, kde sa aspoň cosi urodilo, tož tam už stejnak na mlýně nejakého tovaryša měli. Plahočil sem sa snáď už tři týdně všade možně, a o pořádnú prácu sem nezavadil. Eště že mňa kdekady znali, a tož ňa pokažděj nechali aspoň na hůře lebo v čeledníku přespat. No, viděl sem to tehá všelijak, lebo čas letěl, dně sa už začaly krátit, víno ve vinohradech dozrávalo, listy na stromoch žltly a k ránu sa nad oraniskem a lúkama zdvihala mlha. Nále říkál sem si, že to bych nesmňél byt já, abych nejakú prácu nakonec nenašél. Vydál sem sa teda tam, kde sem eště nikdá nebyl, a vandrovál tým Božím krajem ode mlýna ke mlýnu dál. Enomže kam sem došél, tam to bylo stejnaké.

Až jedného dňa, ke koncu září, ňa pod kopcem, kusisko od Velehrada, chytla ukrutná búrka. Bylo aj velice divné, že přišla v takú dobu, kdy už búrky nebyvajú, nále nebe sa zatahlo, jak kdyby mňél přít súdný deň, hrom rachotil tak,

že ani císařská artiléria by taký šrumec nedověděla, větrisko začalo fučat tak, že sem sa ledvá na nohách udržal, a krúpy jak holubí vejca by mňa isto utlukly, enomže Bůh nade mnú držal ochrannú ruku, lebo když mělo začat to najhorší, tož sa v cesty přede mnú vylúpla malá kaplička, do keré sem sa hned skoval. Enom sem stačil za sebu přibúchnút dverka, a už to začalo. No přečkal sem tam tú hrúzu ve zdraví, nále mosím říct, že veselo ně při tem nebylo, lebo ně tam přišlo, že sa venku ženijú všeci čerti. Jak sem po búřce vylézal ven, tož sem hned viděl, kolik toho natropila. Ulámené haluze sa vály kde kady, a když sem to viděl, tož ňa napadlo, že ten, kdo má v okolí sádek lebo vinohrad, bude istě bez úrody a može byt rád, když mu aspoň stromy ostanú celé. Nále najednú mezi mračiskama vysvitlo sluněčko, keré zaháňá všecky chmury, a začalo vysušat luže aj všecko mokré. Uvelebil sem sa teda u téj kapličky, rovnú pod mladú lipku, kerěj sa jak zázrakem nic nestalo, a byl sem temu místu vděčný za ochranu. A také sa ně tam aj líbilo, a tož sem si řekl, že tam počkám do druhého dňa, než cesta oschne, lebo v tem bahniku bych sa stejně daleko nedostál. Druhý deň sem po poledňu vyrazil, a jak sem si to štrádováł, tož sem najednú na kopcu nad jednú dědinu uviděl krásný větrák, kerý do dálky svítíl novotú. Řekl sem si, že tam to zkusím, a jak sem sa na to kopčisko doplahočil, tož ně z tama všecko připadalo jak na dlani. Hleděl sem od větráka do širého kraja a mosěl sem sa aj usmít, lebo když sem sa díval na ty karpatské vrchy, jak sa v dálce klonijú ke Strážnici, tož sa ně zdálo, že od toho větráka, kde stójím, to není k nám do dědiny přeca tak daleko.

Tady by sa ně aj líbilo, říkál sem si, kór když z tadyka vidím skorem až dom. Nále to sem estě netušil, co mňa ten deň potká.

Zabúchal sem teda na dveřa, a zrovna ně došel otevřít tovaryš, kerý hned zavolál na mynára. Ten jak vyšel, tož si mňa chvílu prohlédal, potem enom zakrútil hlavú a řekl, že kdybysem přišel estě před týdnem, tož by mňa snád aj vzál, enomže včil si je istý tým, že dvúch tovaryšů stejně tento rok nebude potřeba, že s jedným si do zimy vystačí. Už už sem sa chtěl po tem přivítání ve dveřách vytočit a mrzuto šlapat nekam inam. Enomže tu sa ozval dusot kopyt a za chvílu sa před větrákem vylúpl vraník, černý jak noc, a na něm seděl vysoký chlap, kerý mňel za řemenem pistolu zastrčenú a u pasu sa mu húpala krátká šavla. Hned jak koňa zastavil, tož na nic nečekál a ptál sa mynára, esli nemá jedného tovaryša navíc, a když ano, tož že by sa s tým tovaryšem hned domlúvil a brál ho s sebu. Jede sem pryč až od Tupes ze starého mlýna, kde je hromady práce nasmlúvanéj, nále tovaryša tam k pomoci není. Prý tam aj jedneho mňel, enomže byl to jakýsi vykuk, kerému sa furt cosi na mlýně nepozdávalo, a ten mu z tama do týdňa utékl.

Mynár sa ve dveřách rozkročil, očama si chlapa změřal a hůkl:

„Ná, a kerý ty si, že ťa neznám?! To ani na Velehradě alebo nekte inde nemajú volného tovaryša, žes dojel až sem? Šak divné je aj to, že široko daleko pořádněj úrody není, a ty aj přesto k mynářskému fochu pomocníka zháňáš.“

Chlap sa zašklébíl, očiska, v kerých sa mu tak divno blyštalo, zamhůřil a enom mávl rukú:

„To si ze mňa, mynáru, děláte šprýmy, že ani nevíte, že sem lóni kúpil tupeský mlýn? A víte aspoň o tem, jaká byla včera búřka?“

Mynár nato:

„O tem, že si tupeským mynárem, nevim nic. Pravda, cosi sa ke mně už doněslo, enomže kdo ten mlýn kúpil, o tem mňa estě nikdo nezpravil, nále o téj búřce vim, šak možu byt rád, že ně z větráka neodněsla střechu a nepolámala lopaty. Co tá može mět společného s tebu?“

Chlap teda zeskočil z koňa, odplúl si, potem si sdělál z hlavy klobúk a tajemno řekl:

„Se mnú nic, nále ptál ste sa mňa, esli na Velehradě nemajú volného tovaryša, no a s tým tá búřka přeca cosi společného měla. Stalo sa, že Boží trest tam dopadl na jeho hlavu, lebo když sa pryč večer ze Zlechova s plným vozem vracál, tož ho to chytlo nedaleko hájka a tam na kopečku, kúsek od starěj lipy, do voza švacil blesk. Dneskaj ráno našli ludé tovaryša aj s koněm oba na uhel ohořalé, nále ty měchy obilého, keré vėzl, po tých sa zem zlehla. Všekým z okolí to do včilška vrtá hlavú a říká sa aj, že pryč mosěl mět neco s ďablem, když ho taká smřt potkala a obilé je v sakroch.“

Mynár sa temu podivil, pokřižováł sa a potem řekl:

Tož tak, Bůh ví, keho jak potrestat, enomže ode mňa sa včil, chlapče, pomoci nedočkáš, lebo sme na mlýně enom dvá. Nále máš přeca ščestí, že sems dojel. Zrovna sa tady objevil tento tovaryš, kerý prácu hledá.“

A mynár na mňa kývl bradú.

Chlap sa na mňa ostro zadíval, jak když by mňa chtěl očiskama probodnúť, a hned sa mňa začal vpytávat na všecky fortele s mynářskou prácu spójené. S chutí sem mu na všecko odpovėděl, lebo sem za celú dobu, co sem chodil na tovarych, estě neviděl, že by skrzevá mlynářskou prácu naháňali nejakého tovaryša po kraju s koněm. Čítíl sem dobrý groš, lebo tam, kde nekoho fest potřebujú, tam je istě hrubo roboty za nemalý peníz. Tož sem si s tým chlapiskem plácl, a než bys řekl švec, už sme to brali přes kopec na Velehrad a k večeru sa před nama vylúply Tupesy. K mlýnu sme to vzali dole kopcem při kraju dědiny, nále aj když sem byl tú štrekú celý zmordovaný, tož ně bylo jaksi divné, že nás ludé, keři šli z vinohradů, ani velice nezdravijú. Enom sa pokažděj pokržižovali, sklónili hlavu a friškom valili od nás pryč. Ptám sa teda mynára:

„Co to tu máte, mlynáru, v dědině za divné móresy, že tu ludé neumija ani Božího pozdravení dat? Ěj, nachodil sem sa dost po světě, nále toto sem estě nikde neviděl, natož abych to zažil.“

Enomže chlap jak kdyby mňa ani nečúł. Vėdl si za uzdu toho černého koňa a nevypravil ze sebe slova. A když sme potem minúli poslední chalupy a dali sa při potoku směrem k druhěj dědině, tož za chvílu enom ukázal před sebe a já sem tam pod vinnú horú uviděl za dvúma ořechama stát osamocený mlýn. Sluněčko sa už dávno skovalo za Buchlov a enom červánky svítily nad krajem, a když sem při tem súmraku pohlédł do tých mlýnských okének, tož ňa naráz začalo ozíbat u srdca. Víte, ani v jedném z nich sa nesvítilo a všecky byly černé jak uhel. A navíc, jak sa ty červánky od skel odrážaly, tož ně přišlo, jak kdyby mňel mlýn místo tých oken ohnivė oči, do kerých když budu estě chvílu čúcat, tak

mňa svoju mocú stahnú do samého pekla. Nále že sem únavú ledvá haksnama plantál, tož sem nad tým enom v duchu mávl rukú a odšúřal sa za mynárem, kerý akorát búchal pěstú na vráta. No, hleděl sem potem na všecko s otevřenú hubú, lebo chvílu nato sa za vrátema rozzálo světlo a ty sa s vrzáním otevřely. Na dvoře tam s laterňú stála jakási hrbatá ženská a já sem sa enom divil, jak v tem mlýně mohla byt sama v takěj tmě. Šak každý druhý by sa tam potmě co chvílu o neco rúbl alebo by zakopl a nekte sebu pleštil. Pravda, moc sa ně to nepozdávalo, a snád nebyt tak utáhaný, tož bych sa rači od takého mlýna pakováł, enomže to už mňa baba zvala dál a ně sa stejně už palundovat světem od ničeho k ničemu nechťelo, a tak si říkám:

Neco tady zaváňá, Antošu, nále byls už přeca ve všelijakých šlamastikách, a pokažděj to s tebu dobře dopadlo. Nebudeš sa přeca bát jakěj hrbatěj baby a teho, že sa večer v oknách blyštijú červánky. Si chlap světem protřely a né nejaká stará tetka, kerěj jak v lesi zapraská za zádama, tož s plnú nošú a vyplazeným jazykem vyběhne aj hore Šumárníkem.

Tak sem tam ostál, a než sem sa stačil kolem sebe pořádně rozhlédnúť, už mňa tá baba vėdla do čeledníka, kde sem mňel v noci spat. Byla to taká malá komůrka mezi mlýnicú a maštalu, nále útulná, ze stolem, lavicí, lůžkem a laterňú. Podlaha byla pěkně vystlaná čerstvú slámú a v jednom kútě tam stál dřevěný škopek. Sedl sem si teda na lavicu, a hned jak sem ocelkú zapálil v laterni svíčku, tož sa tam zjevil mynár, kerý ně v košu doněsł večeru. Začál to přede mňa dávat na stůl a já sem sa celý hladný pustil do idla, a jak sem sa tak ládováł, tož hned bylo všeko špatné pryč. Při rozžatěj svíčke sem do sebe naprál, co sa enom vešlo, a jak sem skončil, tož sem si vyzil botiska a chcu si akorát lehnút, když tu zasěj zavrzaly dveřa a v nich kde sa vzál, tu sa vzál, stójí mynár, a že pryč:

„Tož, tovaryšu, přejú teda dobrú noc. Dobře sa tu vyspi, ať možeme hned ráno mlet. Všecko potřebné tu máš. Víš, u mňa je takým zvykem, že ten, kerý na mojem mlýnu přespává, teho každú noc z opatrnosti v čeledníku hrubým zámekem zatknú, lebo mlýn stójí na samotě mezi dědinama, kde sa može namanút a lašovat kdožví co za lumpa a sviňu. Šak víš, co bida s chudobú a túha po pėnězoch dokázú. Proto aj všade s pistolú a šavlú u pasu jezdim, nále ty sa tu ničeho neboj, a kdyby snád v noci učúls z maštale nejaký štabarc, tož teho také nedbaj. Víš, lozijú ně sem z hor všelijaké podegry, tchořé, kuny a kdožví co. A ty jak v noci na hambálkoch a po hůře šramotijú, tož aj můj kůň má teho kolikrát dost, dúpe při tem a řehtá, jak kdyby ho ostruhama pchál. Proto když sa neco takého stane, tož nad tým mávni rukú, rači sa otoč na druhý bok a spi, ať máš ráno sílu na prácu.“

Usmil sem sa temu, poděkovál mu za idlo a uistil ho, že do rána budu stejně spat, jak když ňa do vody hodí. Šak su tak utáhaný, že už ledvá na oči vidím.

Snád sa mu to líbilo, lebo sa zachechtál jak potmělúch, zavřel dveřa, zatkl ich a byl ten tam.

Sfúkl sem teda v laterni svíčku a natáhl sa na lůžko, kde sem za chvílu už o ničemu nevěděl. Enomže to, co sa téj noci stalo, to sem nikdá nikde nezažil, lebo estě než sa rozednilo, tož vedleá

čeledníka začal v maštali taký rachot, jak kdyby sa tam tlúklo deset čertů. Byly to také rany a škra-
bot, že to moselo obudit né enom hrbatú babu
s mynárom, nále snád' aj hotařa ve vinohradoch.
No a do toho sa z tama co chvíľa ozval taký steklý
skřek, že ně z téj hrůze stávaly vlasy na hlavě jak
hřebíky. Húkalo to tam, hýkalo a dúpalo, až na
mňa piliny a plevy ze stropa padaly. Už už sem
chtěl ty zatknuté dveřa od komůrky nečím vyrazit
a utéct pryč, když vtem sa z dálky ozvalo slabé
kohútí zakokrhání a v ten ráz, jak když utne,
všecko skončilo. Třesúci sa rukú sem šmátrál po
stole a hledál ocelku, abych rozžál laterňu, nále
než sem stačil rozfúkat trúd, tož sa kohút ozval
podruhěj a k temu sa vedle v dědině přidali další.
Z venku sa ozvali ftáci a tma za okénkem za-
čala blednúť. Chvílu sem teda seděl a notýroval
sa z toho a chystál sa k temu, že hned' jak přídě
mynár, tož mu na ten štabarc řeknu svoje, a esli
si snád' myslí, že vedlevá takéj hrůze budu spávat,
tož to sa velice splěl. Sbíral sem sílu a rychtoval
sa na něho, nále k temu sem byl stejnak zvěda-
vý, co sa to v téj maštali enom mohlo stat. Přeca
něni možné, aby jakési kuny lebo tchoře s jedným
koněm neco takého vyváděli. Nále než sem sa
na mynára stačil porychtovat, tož sa za dveřima
ozvaly kroky a už tu byl mynár. Odemkl čeledník,
vlézl dovnitřku a lúskl po mně očiskama tak, že
mňa aj všecko rychtování hned' přěšlo. V očách sa
mu ligotalo jak v noci v tých mlýnských oknách,
a mně z toho naráz tak vyschlo v hubě, až ně ja-
zyk dočista zdřevěněl, lebo mynár mňel taký zlý
pohled, jaký sa enom tak nevidí. Stál nade mnú
s šavľu u pasu a vypadalo to, že je najedovaný
na všecko, co sa v noci v maštali stalo. Nále než
sem sa osmělil, abych sa ho na to optál, tož přede
mňa na stůl položil misu s bálešama a žajdlík
vínka. Jak odcházal, tož eště húkl, že mám rychlo
pojest, lebo práce je tolik, že sa do večera beztak
ani nezastavíme. Nasúkál sem do sebe pár bálešů,
zapil ich vínkem a vyšel sem ven, abych si u hnoja
břuch vyprázdnil. Ná, ulevil sem si, porychtoval
na gatách řemeň a při tem sem sa dívál, jak to
tady ten mynár má všecko zařízení. Pořádek tam
teda byl, to sa moselo nechat. Tá baba sa mosela
fest metľú oháňat, aby tam bylo tak ukluděné.
Enomže mňa to stejnak najvíc tahlo k téj mašta-
li. Nechál sem teda dvůr dvorem a pohlédł od
hnojiska pootevřenýma vrátama do maštale. Ná
a vidím, že tam žádného koňa něni. Šel sem sa
tam teda podívat, abych sa ujistil, esli je tá mašta
opravdu prázdna. Pravda, bylo temu tak a já sem
si říkál, jak je enom možné, že nebylo ani mynára
čut, jak z tama toho koňa vyvádá ven. Nahlédł
sem teda do maštale eště jednú, a v tem sa z tama
ozvalo také divné zaskřeknutí. Lekl sem sa, až ve
mně hrklo, a než sem sa stačil spatmatovat, tož ně
přímó pod nohama proběhlo černé kuřa. A když
říkám černé, tož myslím černé, lebo tma v hlubo-
kéj studni je protivá temu nic. Bylo také divné,
jak zmoklá slěpka, nále naráz sa zastavilo, otočilo
sa a lúplo po mně tak zle očiskem, že sem v tú
chvílu ostál jak zmrazený, lebo něni snád' na světě
takého zachtivca, kerý by mňel v oku tolik jedu,
jak mělo to kuřacko. A tož mě z toho aj strach
o samú dušu vzál.

Krúci, snád' to něni rarach, říkám si, kam sem
sa to enom dostál?

Enomže tu sa ozval mynár, kerý na mě z okna
mlýnice volál, abych mu šel friškom pomoct

zdvihnút stavidlo, lebo je čas začat mlet. Podívám
sa teda tým směrem, a v ten ráz ze mňa všecko
leknúť spadlo. Tož sem sa enom pokřížoval a va-
lil ke stavidlu, nále stejnak ně to nedalo, abych
sa po tem černém kuřacku eště jednú neohlédł.
Enomže když sem sa otočil, tož na dvoře bylo
krom dvůch kropenatých slěpek dočista prázdno.

Strýček přestali vykládat, tajemno sa na mňa
podívali a potom sa zahleděli do šera za oknem.
Chvílu tak čučali, jak kdyby ani nevěděli, kde
sú, nále najednú sa ím v očách blýsklo, pohlí
hlavú a poprosili mňa, ať rožnu laterňu. Nále
než sem stačil o stůl škřknút sirkú, tož stařenka
zalamentovali:

„Ná, Antošu, čím nás to enom v takýto svá-
teční deň strašíš? Došli sme za tebu v dobrém
pobesedovat, a ty nám vykládaš o jakýchsi rara-
choch, že z toho má chlapec už oči navrch hlavy,
a já když to čuju, tož ani nevim, co si o tem mys-
let. Týmto mudrováním bys istě při drání pėri
pichl všechny tetky v dědině do kapsy. Já, tým by
sa to lúbilo, enomže dneskej sú posvěcené hody
a né dračky, při kerých sa vykládajú všelijaké
sluropy.“

Strýček namísto toho, aby sa proti temu sta-
řeňčiném predikování nejak hájili, tož enom
sáhli po faji, kerá před něma ležala na stole,
a sirkú si ju zapálili. Bafali a přitem smutno hle-
děli na zapálenú hromnicu, až to vypadalo, že
z dalšího vykládání nebude nakonec nic. Nále
naráz bafat přestali a ticho řekli:

„Tož tak ty na mňa, Aněško? To už ani ty ně
nevěříš, že sem neco takého zažil? Šak dobře
zaspomínaj, jak to tehďa se mnú bylo, a hned' ti
dojde, jak sa věci mají. To mňa na tebe opravdu
mrzí, že mňa máš za jakéhosi balamuťu.“

Stařenka sa snád' aj zastyděli, že neco takého
řekli, nále aby sa z toho aspoň trošku vykrútili,
tož šli hned' na strýčka s dobrú:

„Ná, baže si eště cosi pamatuju, enomže je
to už dávno a tehďa, když sas ze světa vrátil,
nechtěls ani velice o ničem mlúvit, tož sa potem
nediv, že sa včil papřím. Mňels na to takých
roků, a o tem, cos nám před chvíľu vykládal,
neřeklš žádném z rodiny skorem nic. Venku
je už tma jak v pytli, tož nám to teda friškom
dovykláday, ať možeme ít dom, lebo Floriš má
byt skoro ráno s husama na pastvě a sám víš, jak
je to od nás na pasínek daleko.“

Strýček když to čuli, tož enom kývali hlavú,
nále já sem ím stejnak na očách viděl, že stařeň-
činy poslední slova ani neposlúchali, lebo bylo
nad slunko jasné, že mají plnú kotrbu toho,
co sa ím kdysi u toho tajemného mynára stalo.
A tož eště rožli laterňu a začali vykládat...

Kde že sem to skončil? Ja, u toho černého ku-
řacka a vytahování stavidla.

No, pustili sme z potoka do náhona vodu, a jak
sa mlýnské kolo začalo točit, tož sa to v mlýně
rozběhlo a já sem při tem klapotu už na nic ině-
ho než na prácu nemyslěl, lebo mynár mňel isto
v jedněm pravdu, a to že tam bude práce jak na
koste. Vytahoval sem teda z voza jeden mēch za
druhým a na zádoch ich nosil po schodoch k za-
nášce, do kerěj sem zrno sypál, potem kameně
šteloval, aby dobře mlěly a zasěj na zádoch táhal
mēchy s múkú do stodole, kde sem ich nakládál
zpátky na vůz. Mynár sa také nezastavil, nále

bylo vidět, že v této práci nemá taký fištrón jak
já. No, nebudu sa včil prsit, lebo nejsou nejaký
chvalidupa, šak mosím uznat, že sme tam obá
dvá dřeli jak mezcí, nále než sa sluněčko sklónilo
za Buchlov, už bylo domleté a na mynárovi bylo
aj vidět, že je se mnú spokojěný. Hned' jak sme za-
věřli stavidlo, tož ně dál poslední prácu, abysem
eště před setmňěním nasypál koňovi v maštali
plný žlab zrna.

Šak coby ně, říkal sem si, kůň je enom jeden
a zitra má vėzt plný vůz múky kdožví kam. Enom-
že v tú chvíľu sem si zasěj spomněł na to černé
kuřa, keré sem za celý deň na dvoře ani kútkem
oka nezmerčil. Napadlo ňa, esli snád' něni zaleze-
né v maštali, a skrzevá to sa ně tam moc nechtělo.
Nále mynár stál přede mnú jak dráb, a já jak sem
býł celý udřítý, tož sem už nemněł sílu sa s ním
o tem vadit. Lapl sem teda poslední mēch, kerý
pod schodama zbýł, a šel ho nasypat vraníkovi.
Nejdřív sem v maštali opatřno otevřel vráta
a nakúkl tam. Býł tam klid. Kůň stál u žlabu se
sklopenú hlavú, a jak viděl, co mu nesu, tož si
enom odřknul a hlasito zařehtál. Nasypál sem
mu teda plný žlab a zachtělo sa ně ho aj po krku
pohladit, nále jak sem k němu natáhl ruku, tož
enom okem po mně blýsknul a ohnál sa ně po
ruce zubama. Tak tak sem stačil ucuknúť a nohy
sa ně z toho roztrásly, lebo moc nechybělo, aby-
sem býł bez prsta. Jadrně sem zaklěl a říkám si, že
má ten mynár přeca fištróna, jak si to enom umí
zařídít, aby nemosěl takú podegru koňa krmít
sám. Kdesi sa do mlýnice potichu ukludil a mňa
poslál tam, kam sa mu nechce. Enomže jak sem
z maštale vyšel ven a vráta zavřel, už tu mynár
stál, spokojeno mňa poplácál po ramaňu a řekl, ať
chvíľu počkám, že za tú dnešní prácu sa ně mosí
odmňenit řaň večerů.

Pravdaže, říkám mu, a v duchu mňa napadlo,
šak nadřel sem sa fest a oběda ně k téj dřině
nedali, tož by s tú babkú včil na mně šporovat
nemoseli. A také že nešporovali. Enom co sem
sa stačil v potoku od múčného prachu opláchnút
a do komůrky dojít, tož mynár nohú rozrazil dve-
řa a z kořa přede mňa na stůl vykládal takého
ídla, že sem sa nestačil divit. Hned' nato sa na
patě otočil, zavřel a zatkl za sebu dveřa a býł ten
tam. Já už sem nic nečekál a hrábl sem do mise
po masněj klobáse, do kerěj sem sa s chuťú zakúsl
a žadál ju pečenú řepú, takú pěkně na pomas-
těném plechu osmahľú. K temu bylo eště kusisko
pečeného masiska s žitnýma šišama, a aby sa ně
to snád' nelepilo v hubě, tož aj misa na špeku a ci-
bulce dušeného zelé. Jój, to sem sa tam napřál, až
sem si aj řemeň mosěl rozepnúť, a když sem eště
po ídle máz vínka vypil, tož sem si na ten štabarc
z minulěj noci ani nespomněł a enom sem sa na
lůžko zvalil a chrápal až do téj doby, než si pro
mňa ráno mynár došel.

Posnídám teda, protáhnú sa a valím za ním
na dvůr, kde sa otevřenú hubú hledím, že múka
z předešlého dňa je už odvezená a na vozi ve
stodole mňa zasěj čekajú plné mēchy zrna. Tak
začala práca nanovo a já sem při tem špekuloval
nad tým, jak enom mynár za tú dobu, co sem
chrněł, stihl sám všecko tú múku v noci rozvėzt
a další zrno na druhý deň k mletí připřavit. Kde
tego tolik vzál, když byla úroda tak chabá?

Enomže už nebylo kdy sa nad nečím takým za-
mýšľat a ani špekulovat nad tým, že býł celú noc
v maštali klid, lebo od této chvíľe bylo na mlýně

až do súmraku tolik práce, že sem nemňel ani kedy s takýma vecama ztrácat čas. Hneď jak sme s mletím skončili, tož sem zasěj dostál od mynára nakázané, abych posledni mých zrna do žlabu koňovi nasyvál, a kedyž sem to celý zedřítý udělal, tož mňa potom v komůrce čekál mynár s festovní večerů mázem vína potuplovaný. Dojedl sem, nalél do sebe víno, svalíl sa na lůžko a chrňel sem až do téj doby, než mňa zasěj ráno mynár obudíl. A tak to bylo každý deň, aj v nedělu, furt to samé, jak kedyž sa to mlynské kolo dokola otáčá. Nic iného, než táhat plné měchy, starat sa o to, aby mlyn pěkně s klapotem běžál, večer nasyvat koňovi do žlabu posledni mých zrna a při tem skorem žádneho zadržnutí. Žádny šenk ani zábava, ba ani kostel ani modlení, žádné vyptávání a už vůbec né nejaké špekulování. Na nic krom práce, ídla a spání nebyl čas. Mlynské kolo sa stejnak pokaždě zastavilo až v tú dobu, kdy sa sluněčko za kopce sklónilo. Ná a skrzevá tú morúsnú prácu sem sa krom ídla a spání už velice k ničemu nemňel, lebo potom co sem za súmraku koňovi zrna nasyvál a večer s vínkem do sebe naprál, tož sem byl už načisto tumpachový a jak švaceny sem ležál na lůžku, kde sem pod starým kožuchem spál jak zabity. Taktó né na tem mlyně uběhly snád dva týdně, a třetí týdeň, kedyž už sem mňel z toho všeckého ruky vytáhané až po kolena a dlaně samý mozol, tož v tú dobu mňa už sila začala opúšťat. Ná a kvůlivá temu sem chťel mynárovi řect, aby si ke mně aj druhého tovaryša nekde zehnal, lebo nevím jak dlůho to při takém kvaltu estě vydržím. Nále mosel ten potmělůch něco čut v luftě, lebo kedyž sem sa mu to akorát chystál řect, tož né k večerí přiněsl foršus.

Ěj, hneď sem sa probrál a nad všekým, co sa né nelúbilo, mávl rukú a enom sem s vyvalenýma očiskama hleděl, co přede mňa na stůl za peníze vyskládál. Nebyly to žádné ševcovské tolary z mědi razené, nále dva tucty stříbrných šestáků, rovnú za osm zlatek. Srdece né z toho radostů poskočilo a já sem v tú chvílu nad celú dřínú a únavú mávl rukú. Tak mňa ten foršus potěšíl, že sem k temu estě mynárovi jakési lejštro svojú značkú podepsál. Řekl né, že tým je potuplované, že dokád tu bude co mlet, tož do téj doby tu mlád-kem budu. Ná, a jak mynár odešel, tož ten večer sem skrzevá ty peníze aj na víno zapomněl, lebo při tem čítání né bylo velice faň. V lebeni sa mně enom hónilo, že kedyž na mlyně při takém platu vydržím až do zimy, tož potom až sa vrátím dom a přidám k týmto penězom všechny zlatky, co mám u našich v truhle skované, tak si za to už konečně možu kúpit podsedek aj s malú chalůpkú. Seděl sem teda v komůrce za stolem a při laterni mnůl mezi prstama jeden šesták za druhým. Cinkál sem s tema penězima a hleděl, jak sa krásně lesknú, a v tem jejich ligoťu sem co chvílu uviděl svoju vysněnú chalůpku. Enomže tehda né při tem estě nedošlo, že už su tam lapený nečistú mocú, lebo ten cinkot peněz byl snád začarováný. Zvóníl potichůčku a čarovno né do ušisek zpívál, a tým ňa navádl k temu, že sa o takýto plat s žádným druhým tovaryšem dílit nemosím. Ty peníze sú tu přeca enom pro mňa, pro nikohe iného. Byl sem tú čarovnú pjesničkú obľuzený a skrzevá to sem v tú chvílu byl istý, že to na mlyně vydržím, kdyby nevím co. Beztak sem už aj mynárovi lejštro podepsál a ídlem tu na mně také nešetřijú

a k temu su mladý aj zdravý, tož to tu do zimy nejak překlepu.

Enomže nikdá néni nic tak, jak sa to při cinkotu peněz pozdává. Ěj, pravda, dělit sa né o taký plat opravdu nechťelo, nále jak sem tam v téj komůrce s penězima za stolem seděl, tož mňa najednú ovanůl chlad, kerý mnů durch projel a srdce né tak stískl, až z toho na mňa šly mrákoty. A aby bylo estě hůř, tož v tú chvílu sa né zdálo, že na mňa nekdo z téj tmy za okénkem zlým očiskem čučí. Nevím, kdo to ze dvora tým okénkem do komůrky čučál, esli mynár, lebo tá hrbatá babka, alebo estě neco iného, a tož sem enom s šišú v krku počůvál, esli sa z tama neozvú nejaké kroky. Nále za dveřima čeledníka bylo ticho jak na krchově, enom od potoka bylo čut, jak cvrčci fidlajú. Hleděl sem teda s úzkostů do toho tmavého okénka a řeknu vám, že sa né aj chvílama zdálo, že je tam neco zlého, co né ty peníze velice závidí. Nále to nebylo všeco, lebo z ničeho nic mňa navíc začalo mrazit v zádoch a né naráz přišlo, že to zlé na mňa zhlédá z tmavých kútů, v kerých při světle laterně tančijú stíny. Ty stíny tam skákaly, pod stropě tančily, a já sem v každém z nich viděl cosi tmavého, neco jak ftáka, lebo snád to byl stín toho černého kuřacka, na keré sem skrzevá prácu a aj ty peníze dočista zapomněl. Tehda mňa přepadl strach a dusíl mňa na prsách jak zlá můra, kerá za hlubokéj noci obcházá stavění, do kerého kedyž sa vkrade, tož tam svojú nečistú tlamú saje z lidí zdraví aj silu a takým, keří na kostel a modlení nedbajú, svírá chladnýma paprčama srdce a hrubo ich trápi. Klepál sem sa hrůzú jak chábí ve větru, a abych si dodál kuráž, tož sem lapl džbán vína a nadvakrát ho do sebe nalél. Chvilu nato sa né začaly mňurít oči, stíny tmavly čím dál víc a já dovčíl ani nevím, jak sem sebú pacíl na lůžko, kde sem pod kožuchem spál až do Božího rána. Jak potom vyšlo sluněčko a mynár mňa obudíl, tož največí hrůza, kerú sem v téj noci prožil, už přešla, nále čítat šestáky a cinkat s nima za tmy při rozžatěj svíce sem sa už neodvázíl a všeckého strachu z toho potvorstva sa né jaksi nedarilo zetřepat.

Nále aj tak sem na mlyně skrzevá ty peníze dřel dál. Dál sem každý večer sypál černém koňovi do žlabu posledni mých zrna a každého dňa sem cítil, jak su z toho ztrápený a slabší a slabší. Tušíl sem, že mňa ten cinkot peněz obalamutil, a věděl sem, že bez toho máza vína, kerý sem každý večer do sebe nalél, bych beztak strachem v noci ani oka nezamhůřil. Nelúbilo sa né to ani za mak a říkal sem si, že nastál čas, abych od mynára odešel, ať je jak chce, enomže sa né nedostávalo síly, abych sa k temu odhodlál. A kedyž už to vypadalo, že sa z tama nedostanu a že sa na mlyně zedřú tak, až ze mňa nakonec ostane neco jak vykrúcaný šorec, tož jednú při večerí, kedyž sem si chťel před spáním zasěj pořádně nahnút vína, sem tak gramlavo sáhl třesúci sa rukú po džbánu, že ten ze stola róchl a rozbíl sa. Hřklo ve mně, nále potom sem si řekl:

Co už včíl, aspoň že sem si naprál břuch večerů, enomže co mňa téjto noci za potvorstvo čeká, to Bůh ví. Nech mňa opatrujú všeci svati.

Růbl sem teda sebú na lůžko, nále to víno, keré sem rozlél, né téj noci nezkalilo rozum. Svíčku v laterni na stole sem rači nechál hořat a ze strachem, čeho sa dočkám, sem zavřel oči. Zababůlaný do kožucha sem tam ležál jak skrčenec

a trnůl, co sa stane, nále najednú sa né v lebeni rožlo. Hneď né bylo nad slunko jasnějši, že taktó to dál nejde.

Nemožu přeca ten strach každý večer utápnat ve víně, to opravdu né. Mosím z mlyna co naj-spjěš utěct pryč. Aj kdyby bylo co bylo, lebo bych tu nakonec dušu vypustíl, ano, svoju dušu, po keréj kdožví co zlého v mlyně tůží. Už né došlo, proč za mnů ten mynár dveřa čeledníka každého večera zatyká. Bylo to skrzevá to, abych mu nepláchl jak ten tovaryš, kerého prvěj u věřtáku spomínál. Enomže jak sa z tadyka dostat, kedyž su k mlynu nejakým kůzlem připútany?

Šak sa néni ani čem divit, že je mlyn začarováný. Kde by také ten mynár furt brál furt tolik zrna na zemlěti, kedyž pořádněj úrody v kraju néni. Kam pro ňho v noci jezdí? A to ídlo s vínem, kerým mňa každý deň častuje, s tým to také istě néni enom tak. Šak také mlsoťy, co tu ím, si ani páne nedopřávají. To istě čertisko lebo rarach mynárovi pomáhá a mňa to tu laplo kvůlivá tým penězom, keré sú beztak také očarováné.

Při takých myšlénkách sem tam v komůrce ležál a špekulovál nad tým, jak z tama utěct. Nále nebylo jak, dveřa byly hrubě, železem obité a otvíraly sa dovnitřku. A na vylovení zámka sem po ruce také nic nemňel. Beztak by to bylo prd platné, kedyž su tak zedřítý a mynár v holportu s rarachem ňa tu zlú mocú drží. A tož nezbyvalo nic iného, než sa spohehnút na to posledni, co né estě zbyvalo. Shodíl sem ze sebe kožuch, z ramen zetřepál največí strach a zlézl z lůžka. Potem sem si klekl na kolena a poprvé za celú dobu, co sem na mlyně slůžil, sem sa začál modlit. Modlíl sem sa za to, ať mám dosť síly dostat sa z pazúrů mynára a všeckého zlého špatenstva, keré na mlyně vládne, a při tem sem prosíl Panenku Mariju o pomoc, ať né požehná a dá znamění, jak sa z mlyna dostat pryč, kedyž už sem aj mynárovi lejštro svojú značkú potuploval. Jak dlůho sem při tem modlení klečál, to nevím, nále najednú mňa zahřilo u srdca. Strach z mynára a aj z toho, co sa ve tmě mlyna zlého skovává, byl v tú chvílu dočista pryč a né naráz přišlo, že už toho klečání stačilo. Lehl sem si teda, přikryl sa kožuchem a při rozžatěj svíce sa dál potichůčku modlíl Zdravas. Pomalůčku sem mňuríl oči, až sem nakonec usnůl. A tehda sa né tam zdál sen:

Hledím v tem snu na svíčku, dívám sa na její plamének, kerý z ničeho nic roste. Žhne plamének jak v kovárni oheň a svíti jak tá najkrásnějši hvězda, kerá sa za noci ligoce na Božím nebi, a to světle je tak mocné, že v něm mizijú všechny zlé stíny, slabost aj trápení. Chťel sem otevřít oči, nále neco v tem snění né temu bránilo, a tak sem dál hleděl na tú jasnú záru, z keréj najednú vystúpíl tak krásný hlas, jaký sem za celý život nečůl. Ten hlas ke mně promlůvával, ať pustím ze srdca všeco, co né ukrádá radost, lebo enom tak v srdcu probudím světle pravdy, keré mňa oslobodí, a až přídě tá pravá chvíla, tož mně dodá sílu a vyvede mňa z mlyna pryč. Šepoce ten hlas, podobný andělském pohlazení a teče pomalůčku, polehůčku jak sladčický med do mojih uší, kde né tichůčko šušká, nech dělám při mynářině enom to, co né těší srdce a všeco ostatni, nech sa děje co sa děje, mám nechat tým, kerým to patří.

Usmívál sem sa v tem snění na tu záru a děkovál hlasu, kerý ke mně isto istě ze samého neba zestúpíl, a kedyž sem děkovál Panence Marii za

její pomoc, tož mňa najednú probudilo rachocení klúča v zámku. Otevřel sem teda oči a hleděl jak tela na mynára, kerý přede mňa na stůl položil misu se snídaň. Přeu mu dobrého rána a hrabu sa z lůžka. Jedným ušiskem poslouchám, jak ně prikazuje, co budu ten deň dělat a kolik sa toho bude mlet, nále v srdcu sem při tem cítil teplúcky oheň a v druhém ušisku ně eště tichúčko šuškal hlas, o kerém sa ně zdálo. Mynár si toho napo-rúčal, co enom mohl, a odešl. Nále já sem v tú chvílu skrzevá ten požehnaný sen už tušil, co ně na mlýně najvíc ubirá síly. Už ně to došlo, lebo pokažděj, když ně mynár večer po práci poručil odněst vraníkovi poslední mēch zrna, tož potom ně v téj temněj maštali srdco pohltil chlad a stín, kerý ve mně všecko dobré udusil. Enomže skrzevá to, že sem byl za celý deň zedřítý jak to Boží ho-vado, tož sa ně už nedostávalo síly na to, abych sa posledním mynárovém nakázání bránil, a když sem potom to zrno koňovi do žlabu sypál, tož sem dycky cítil, že nejaké špatenstvo, keré ně není po chuti, za mynára dělám.

Baže, říkám si při snidání, v tem to je, v tem černém koňovi, kerému sa v očách ligoce zachti-voť jak samému čerchmantovi. Ano, zachtivost a špatenstvo má v tých očách, stejnaké já tá hrbatá babka, lebo to černé kuřacko, keré sem po první noci na dvoře mlýna potkál a keré sa ně za noci při čítání šestáků v tmavých stínoch zjevilo. V tem to je, to je istě ten zlý rarach, kerý je skrzevá kdožví jaké potvorstvo s mynárem spjatý a kerý ně sílu z těla a radost ze srdca krade. Enomže od včílška si na to dám už dobrý pozor, nenechám sa zatahnút do něceho, co sa ně nelíbí.

Dojehl sem a pevno rozhodnutý sem si šel po svojej práci. Na mlýně to šlo jak každý deň, nále přeca sem sa cítil lepší, lebo potom co sem sa tak rozhodnul, ně bylo aj u srdca lehko, jak kdyby ně z něho kameň spadnul. A tož sem si při práci pískal a při tem sem si všiml, že mynár na mňa jaksi divně zahledá. Čučal na mňa zlým očiskem, nále já sem po tem nočním snění věděl, že mám nad sebu tú největší ochranu. A také že sem ju mňel, lebo jak sa sluněčko začalo sklánat k Buchlovu, už bylo všecko pomleté a ukludě-né a mynár enom krútil hlavu nad tým, jak je možné, že sa to dneskaj stihlo spěšěj, než nastál súmrak. Motál sa po mlýně hore dole a hledál, co by ně eště za prácu přídál, enomže já sem toho nedbál a šel sem sa k potoku opláchnút. Umívám sa a najednú za sebu učuju kroky. Ani sem sa nemosěl ohledat, abych věděl, kdo že to je, a hned nato sem učul mynára, jak ně poručá donést do maštale koňovi zrno. Srdco sa ně najednú po téj jeho řeči rozpálilo a já sem sa prudko otočil. Pohlédnu na mynára, jak tam rozkročený stojí, a ostro sem sa mu zahleděl do očí. Nevím, co sa tehda stalo, nále naráz ucukl. Sklopil hlavu a jak vymňéněný přiškrceným hlasem opakoval to, co po mně chtěl.

Říkám mu teda, že práce na mlýně bylo za tú dobu, co su tady, až nad hlavu a že to krmění jeho koňa k mojem fochu nepatří. Nelíbí sa ně dělat nekemu zbhúdarma trúbu, a aj když mám u něho hezký plat a ídla s pitím dost, tož nebudu pro nekeho za nejakého pacholka, kerý hned udělá, co sa mu řekne.

Mynár sa po téj mojej řeči nafúkl jak páv a po-tem brěskl, že esli hned nepujdu naplnit v maštali žlab, tož uvidím zač je toho lokeť.

Ěj, veru že deň předtým bych sa polekál a bez řeči bych šel, nále v tú chvílu, kdy sa to stalo, bylo všecko už ináč. A tož sem sa mu poznov zadíval ostro do očí a pevno říkám:

„Su tu placený za mynársku prácu a né za pokluzání. Esli sa vám to nelíbí, tož si k temu za-volajte tú babku, kerá vám tu vaří a uklúzá. Já už tu krom mynářiny nehnu ani prstem, šak to snád máte na lejstru zepsané, za co mňa platíte. Práce s mletím je tu fest a když sa vám nepozdávám, tož sa spolem vyrovnajme, vyplatte ně, co dlužíte, at možu ít po svojem dál. Šak poctivý člověk, jaký su já, sa uživi kde kady.“

Jak sem spomněl lejstro, tož sa mynár potúchle zašklébíl, nále tú moju řeču sa v něm stejnak cosi zlomilo. Začal sa tak divno hřbit a hned aj zvol-níl. V očiskách mu pohaslo a když sem sa na něho při červánkoch pořádně zadíval, tož sa ně zdálo, že sa za ním jeho stín jaksi divno krúti. Ano, jak když by mu na rameňa neco těžkého padlo. Zkusil to teda na mňa s prosbú. Nepomohlo. Vytáhl sa teda ze smlúví, nále já sem nepovolil, a tož sa vymlúvál, jak enom mohl, a sluboval, že aj na platě přídá, enomže tým mňa enom uistil, že v tem koňovi není opravdu nic dobrého. Už sem toho mňel dost a tak sem na něho húkl, že z toho, co po mně chce, dneskaj nic nebude, lebo su nadřítý a idu povečeřat, pomodlit sa a spat. Zitra nás beztak čeká práca, a tož si chcu pořádně odpočinút.

Mynár když viděl, že se mnú nehne, tož na mňa enom škaredo pohlédl a cosi zahučal. V zá-doch mňa z toho zamrazilo, nále u srdca mňa furt hířlo a ten oheň, kerý sem v srdcu mňel, všecko zlé kolemvá mňa přemohl. Když mynár viděl, že se mnú nehne, tož učívl, zamhúřil oči a já sem v nich poprvěj za celú službu poznal strach. Oto-čil sem sa teda k něm zádama a odešl do komůr-ky, kerú mynár ten večer už nezatkl. Sedl sem si za stůl a bylo ně dobře. Postavil sem sa mynárovi, nezlomil mňa, a skrzevá to sa ně aj síla začala vracat, a jak sem sa v komůrce pustil do ídla, tož už sem enom čekal na to, esli mynár toho svojého koňa pokludí. Nále na dvoře a ani v maštali ne-bylo nic čút. Povečeřal sem a chcu sa eště napit vínka, enomže cosi mňa od toho odradilo. Nechal sem teda džbán džbánem a natahl sa. Tichúčko sem sa pod kožuchem modlil, a to až do téj doby, než sem únavú usnul, a tak sem tam chřněl, jak když pilú řeže.

Ěj, a zdál sa ně tam zasěj sen.

V tem snu sa ně zjevíl mynár. Viděl sem ho, jak ludom v dědině aj v okolí s lakotú v oku závidí, co mají. Byl tú lakotú a túhú po penězoch tak lapený, že aj po horách lašovál a tam na kopcích mezi skalama skované poklady hledál, enomže to sa mu nedařilo. Skrzevá to začal kract a brál si všecko, k čem sa dopnul, a aby toho nebylo málo, tož sa aj nechal za krvavé peníze naverbovat za špicla k Francúzom, keří když za vojny krajem tahli, tož hrubo hrúze nadělali. Nále stejnak mu to bylo furt málo, enomže k temu dobře věděl, že s takovú ho co nevidět císařští vojáci lebo panští drábé lapnú a on potem skončí řetazama spútaný v kamenněj díře. A tož sa teda jedného dňa, téj závisti a lakoty plný, přifařil na jednom jarmaku k hrbatěj babě a tá mu slúbila, že ho k pěnězom přivede, enomže nebude to enom tak. Mosí ju ve všekém poslechnút a k temu eště navíc za hospodyň k sobě do chalupy vzít. Nechtělo sa za-

chtivcovi k temu svolit, ba že nechtělo, nále túha po penězoch a zvědavost, jak sa skrzevá tú babku može k penězom dopnúť, ho nakonec lapy a on sa téj babě ve všekém podvolil. Dál na její kúzla a čertovské řeči, lebo když mu jedného večera vaj-co od černěj slěpky doněsla, tož podlevá její rady si ho do košule zašil, a tak ho pod pravú pažú třináct dní nosil a přitem sa neholil, neumýval, ba ani sa nemodlil a do kostela kór už nešel. Tak sa mu nakonec z toho vajca rarach vyléhl a ten mu slúbil, že všecko zrno, ke kerému sa v okolí dostane, to mu hned do chalupy přinese, nále z toho zrna mu mosí pokažděj desetinu dat, ináč velice zle bude.

A stalo sa.

Strýček sa naráz rozkašlali, nále jak popadli dech, tož hned vykládali dál:

Viděl sem v tem snu eště, jak rarach, promňe-něný v černý kúř, ludom zrno ze sýpek a skříchú krade, ba aj z pola ho kradl a svojem pachtěrovi ho potom nosil, kerý skrzevá to zbohatl tak, že si po čase aj mlýn za dědinu u potoka lacino kúpil, lebo rarach na ten mlýn zlé kúzlo poslal, a ten mynár, kerému do téj doby mlýn patřil a co ho nechtěl za žádnú cenu prodat, sa roznemohl, zeschl jak věcheť a do pár týdnů umřel. Ná, a to bylo stejnak novému mynárovi málo, túžil mět víc, a tož rarachovi prikázal, aby aj ukrutné búřky s krúpama a hromama sem tam na okolní kraj poslal, keré úrodu na polách, vinohradech a v humnoch dorúbú tak, že enom v jeho mlýně a v jeho sýpce ze všekého, co mu rarach přinese, najvíc bude, lebo potom može skrzevá neúrodu a hlad múku za věčí peníz prodat. Rarach k temu všekému přivolil, enomže ně už za desetinu toho kradeného, co mynárovi donese, nále k temu mu mosí mynár pokažděj dat aj kúsek svojého štěstí a životní síly. Slúbil mu to zachtivec, pravda že slúbil, lebo si řekl, že raracha nakonec nejak obalamutí, a také že to aj udělál. Kvůlivá temu už druhý rok po celém kraju co chvíla nového tovaryša sháňal, aby taký, kerého naláká, místo něho každý večer raracha krmil. No a ten rarach zlým kúzlem ve vraněho koňa promňéněný při tem krmění pokažděj nebohém tovaryšovi trochu jeho štěstí zebrał a životní síly mu vysál. Tak to trvalo až do téj doby, než tovaryš dočista zešel a o život aj o dušu přišel. Na toto zachtivý mynár čekal, lebo každého, kerý u něho slúžil, po nocách za okénkem špehoval. Věděl, kde má tovaryš skované ušporované peníze, keré mu potem po jeho smrti vzál a tajno mrtvého za dvorem u zdi do hlubokěj jamy zakopál. A hned jak sa tak stalo, tož co najspěšěj dalšího tovaryša sháňal.

Tož tak, toto všecko sa ně v komůrce o tem mynárovi a rarachovi téj noci zdálo a týmto ně ten sen odhalil celú pravdu, jak sa věci s tým pro-kletým mynárem mají.

Strýček dovykládali a pokřivovali sa.

Hromnica s laternú svítily a po stropě a zdách izby tancovaly stíny snád stejnaké jak v téj ko-můrce, o kerěj strýček vykládali. Bylo ně z toho všelijak, nevěděl sem, co si mám o tem myslet, nále když sem sa zadíval na stařenku, jak sa na legátce potichučku modlíjú a v prstoch mnú rú-ženec, tož ně dvakrát do smícha nebylo. Abych sa v tem tmavém tichu trocha osmělil, tož sem sa strýčka opatrně optál:

„A co sa stalo potom, strýčku? Jak ste sa z tama dostali?“

Strýček mňa snáď přeslechli, lebo sa zahľadeli do laterne a rekli:

„O vŕeckém, co včil spomínám, sa nĕ zdálo aj dneskej v noci. Celý deň nĕ z toho nebylo na-dvkrát, lebo su už starý. Ěj, tehdá sem býl ešĕ mladý a silný, a svička, kerú isto istĕ Panenka Maria požehnala, nĕ tam hořala na stole a chránila mňa před mynárem, rarachem a zlú mocú.“

Utichli, přihmúřili oči a potom zašuškali:

„Tehdá sem sa z toho dostál, ba že dostál. Skrzevá pravdu a světlo ve svojem srdcu sem sa osvobodil z kúzel toho raracha, baby aj mynára. Ba že osvobodil, ináč bych včil totkaj neseďel.“

No, nebojte sa nic, hned vám to dovykládám.“

Zasěj sa pokřižovali, dali si hlt vínka, snáď aby tým neco z toho špatenství spláchli, a po-kračovali.

Víte, jak nĕ tam tá svička hořala, tož tehdá mňa opravdu na mlýně před vŕeckým zlým ochránila, lebo sa nĕ za celú noc nic špatného nestalo. Spál sem v klidu až do téj doby, než mňa probralo sluněčko, keré do komůrky zasvitilo okénkem. Bylo nĕ hned divně, že mňa mynár nedošel obudit, a ešĕ víc sem sa divil temu, co sa nĕ zdálo. Ná, vstál sem z lůžka a vidím, že dveřa od komůrky sú pootevřené, nále na stole žádněj snídanĕ nebylo. Tož sem vyšel na dvůr a opatrně sem sa podíval k vrátom maštale. Byly otevřené a vedlevá futer býl o zeď opřítý zavázaný měch zrna. Pomály sem nahlédl dovnitřku a vlasy na hlavě nĕ stúply jak hřebíky. Svět sa se mnú za-točil, lebo u kamenného žlabu ležál na břuchu v krvavěj kaluži rozčapený mynár. Hlavu mňel rozrazenú a vedlevá něho ležala rozbitá laterňa a šavla. Nad ním stál ze sklopenú hlavú kůň, kerý dlúhým jazyčiskem jeho krv lízál. S vyvalenýma očama na koňa hledím a vidím, že je před ním prázdny žlab.

Hned sem si to dál dohromady s tým snem, a proto sem aj tušil, kerá bije.

Nic nepomohla mynárovi taseňá šavla, lebo na raracha je každá hrubá sila krátká. Mynár zachtivec lakotný by mu istĕ kradenĕ zrno dál, enomže svoje ščestí a silu už né, o to sa s nikým dělit nechtěl. Kvůlivá temu sa istĕ s rarachem va-díl, a ten jak od mynára nedostál to, co si s ním a s tú babú upachtováł, tož ho takto potrestál.

Snáď bych aj do téj maštale vešel, abych sa po-díval, esli mynár ešĕ žije, nále tá sviňa kůň sa na mňa z ničeho nic tak zle zahleďel, že už sem nic nečekál, otočil sem sa na patĕ, vběhl do komůrky, kde sem pobráł vŕecko, co bylo moje, nechál mlýn mlýnem a valil z tama pryč, až sa nĕ za patama kúřilo...

Tu strýček zasěj ztichli, lebo z ničeho nic lap-li džbán a to vínko, co v něm ešĕ zbylo, lúpli do sebe jak malinu. Stařenka ani nedutali a já sem býl na tom tak, že by nĕ na koži aj tvaroh mohli strúhat. Plný strachu sem cítil, jak nĕ dlaň rozpaluje šesták, kerý sem za súmraku od strýčka dostál. Položil sem teda peníz vedlevá sebe na lavicu, a hned nĕ bylo lepší. Potem sem sa dlúze zadíval do plaměnka hromnice, kerý nĕ proniknul snáď až do samého srdca. Mosěl nĕ tam beztak pohladit dušu, lebo v ten ráz býl strach ten tam. Hmátnul sem teda po šestáku,

že si ho veznu, nále to už izbu naplnil strýčkúj hlas. Ruka sa nĕ zastavila, ucuknul sem, zevřel ju v pěst a poslúchal dál.

Ná, a abyste si snáď nemysleli, že sem to nechál enom tak. Hned jak sem vráta mlýna rozrazil, tož sem si to namířil do dědiny a tam sa prvního chlapa optál, kde najdu rychtára. Ukázal nĕ, kam mám íť, a já sem valil ke kovářni, lebo rychtár byli kovářským majstrem. Tam sem aj rychtára našel a zpravil ich o tem, že kůň mynára nad ránem v maštali mosěl nešťastno kopnúť, lebo včil v krvi vedlevá žlabu bez sebe leží. A ať rači zavolajú aj farára, nech to tam vysvěť, lebo co sem na tem mlýně slúžil, tož nĕ tam moc veselo nebylo. Rychtár si mňa udivenĕ změřali od hlavy k patĕ, potom pokývali hlavú a rekli:

„Už delší dobu sa vykládajú o tem mlýně aj o Metúdovi z Břestka, kerý ten mlýn od ovdovělej mynárky za malý peníz vymámil, divně klebety. V kostele ho nebylo vidět kdožvi jak dlúho, po no-cách prý na vozi krajem rajtuje a také sa v okolí dějů všelijakĕ potvorstva. Luďom sa z mlatevní ztrácá seno a ze skřichů obilĕ a zlodĕja nikdo ne-lapil. Ná a na mlýně sa prý mele každý deň. No, podívám sa na to, nále ty, tovaryšu, se mnú do toho mlýna ešĕ aj s jedním radním coby svědkem mosíš zaít, aby tak bylo vŕecko podlevá práva. Né že bych ti nevěřil, nále až uvidím, že je vŕecko tak, jak říkáš, tož potom to z moci úřední sepišem a ty možeš íť spánembohem.“

Toto nĕ rychtár rekli a z háka na stĕně strhli ohlávku. Při tem enom tak pro sebe prohodili:

„Šak sem řa, ty potvoro černá, už jednu okůval, tož vím, co si za podhodĕnca. No, táto ohlávka z lipovĕho lýka řa už jednu zkrotila. Tehdá býls jak beránek, tož taký budeš istĕ aj včil.“

Ěj, nechtĕlo sa nĕ tam s tým rychtárem zpátky chodit, nechtĕlo, lebo když sem si spomněł na my-nára a toho černĕho koňa, tož sem enom trnul, co sa tam enom moselo stat s tú hrbatú babú, a kvůlivá temu sem nemněł ani za mak chuti, abych tam uviděl, co s nů ten rarach prověđ. Enomže to není enom tak, rychtárskĕm právu sa protivit, kór když sú v tem mrtví. A tož sem teda šel. To sa ví, že do smícha nĕ nebylo. Po cestĕ do mlýna sme sa zastavili ešĕ pro kolářa, kerý býl rychtárova pravá ruka, a tak sme došli

do mlýna. Vráta byly otevřité a studený větr na dvoře prohánál opadanĕ listí. Fučál kolem uší a nĕ přišlo, že smutno zpívá o tem, jací sú luďĕ slabí a hlúpi, že skrzevá lakomstvo, peníze a dob-ře bydlo kolikrát promarnijú život a k temu ešĕ čertovi zaprodajú svoju dušu. Nále to už rychtár nahlédl do maštale, kde vidĕli vŕecko, co sa tam stalo, lebo kůň tam furt mynárova krv ze země lízál. Rychtár sa teda pokřižovali a bylo hned vidět, že vijú co v takú chvílu dělat. Díval sem sa s vyvalenýma očiskama, jak hrubým hlasem na vranika hůkli. Ten nechál krv krvú a zdvihl hlavu, a jak na rychtára pohlédl, tož stekle za-řehtál a zadek vyhodil tak prudko, až kopytama zeď maštale rozrazil. Enomže rychtár teho nic nedbali. Vykřikli jakĕsi divně slova, kerĕ sem ni-kdá nečúł, a v tú chvílu ostál kůň jak zmrazený. Rychtár rekli, ať s kolářem toho mrtvého vyta-hnem ven a hned sa do vranika pustili. S hrubým kumštem mu přehodili lýkovú ohlávku přes hlavu a fest ju utahli, potom za uzdu silno škubli, až sa koňovi očiska zakalily. Z huby mu vytĕkla krvavá pěna, kerá kapala do prázdneho žlabu, a maštál naplnil čertovský smrad. Já s kolářem sme už na nic nečekali, lapli sme mynára, že ho vytahnem z maštale ven. Enomže jak sme ho otočili, tož sa nám aj kolena podlomily. Ěj, dlúho nĕ trvalo než sem na to zapomněł, lebo mrtvý mňel oči černĕ jak uhel a hubu zkrúcenú v takĕj hrůze, že o tem rači ani vykládat nebudu. Nále rychtár na nás hůkli, nech mu udĕláme místo. Lapli sme teda

mrtvého pod paže a vytahli ho na dvůr, kde sme ho nechali u zdi pod hambálkama ležat. To už rychtár hmátli k pasu pro býkovec, škubli uzdu a prali do koňa, co sa do něho enom vešlo. Ten vy-běhl z maštale na dvůr, kde ho rychtár přivázali za krk řetazem z voza k hrubĕm trámu. Potem sa otočili na kolářa a rekli mu, nech friškom valí na Velehrad pro farára, kerému ať povykládá vŕecko, co tu vidĕł. Nech si prý farář s sebu veznú kro-pĕnku a do hrubĕj flaše svĕcenĕj vody, lebo teho bude na mlýně potřeba. Nato sa ke mnĕ otočili a povídajú:

„No, tovaryšu, vidím, že sis tu mosěl užít svoje. Já vím dobře, jak sa mosí s takýmato čerchman-tama a aj s čarodĕjnicama zatočit. Víš, za mlada mňa verbířĕ k vojákomo odvěđli a tam sem slúžil dvanáct rokú u kyrysárů. Za tú dobu sem ve svĕ-

tě hrubo všelijakého špatenstva viděl a aj začil. Jeden by na to plůl špinu, nále když sa podívám zpátky, tož možu říct, že ně to bylo přeca k něčem dobré, lebo na vojné sem potkál jedného haličského hulána, kerý mňa všelijakých kumštů naučil, a od téj doby si umím poradit s kdejákú potvoru. Koňom rozumím jak málo kdo a dobře vím, co na kerého platí. Včil tu počkám, až dojede farář, a potom sa stavím za hrobníkem. Ty běž chlapče zatím ke mně do kovárně, lebo vidím, že toho máš až nad hlavu. Doma hospodyni řekni, že tam máš počkat, než sa vrátím. To, co sa tady stalo, není enom tak. Až dojdu dom, tož mosíme spolem ještě lejstro zepsat, keré ně potom podepíšeš, a než od nás odejdeš, tož ti stejně mosím něco potřebného na cestu dat. Včil běž a ničeho sa neboj, už bude všecko dobré.“

Ani nevím, jak sem sa kolem vranika a mrtvého mynára ze dvora mlýna ven vyplantál a potom do kovárně došel. Rychtárka mňa mezi dveřima vyslechli, potom mňa pozvali dál a dali ně napít vína a pojest. Nakonec ně v čeledníku ukázali, kde si mám lehnout. Prý když sa na mňa dívá, tož vidí, že sa mosím dat pořádně dokopy. Pravdaže, řekl sem si, a rúbl sebe do kúta na slámu, kde sem už za chvílu spál jak zařezany. Ani nevím jak, nále prospál sem tam celý deň a obudil sa akorát v tú dobu, kdy sa sluněčko v červánkoch skláňalo za kopce. Vylézal sem z čeledníka, v bečici s vodú sem si umyl hubu a potom sem sa zadíval na tú nebeskú krásu. Sluněčko zašlo za kopec, ozimilo sa a v téj záři podobnej ohňu mizelo všecko špatně. Děkoval sem Panence Marii za to, že když bylo najhorší, tož mňa nenechala ve stychu a ve snu ke mně zestúpila, aby ně ukázala tú pravú cestu. Stál sem tam na dvoře rovnú před kovárnú a hleděl bych na ty červánky snád až do saměj tmy, nále tu mňa kdosi poplácál po rameňu. Škublo to se mnú, prudko sem sa otočil a díval sa na rychtára, kerý mňa zvali do izby ke stolu. Vešel sem dovnitřku a dál rychtárce Božího pozdravení. Tá poděkovali a všecy domácí poslali na chvílu ven. Rychtár ně potom ukázali na lavicu, řekli, nech si sednu, a nad stůl zavěsili rozžatú laterňu. Lاپli si naproti mně a z kabáta vytahli jakési lejstro, keré ně pichli pod nos.

„Víš, co je to za lejstro, tovaryšu?“

Zadívál sem sa na ten papír a nesmělo pokýval hlavú. Rychtárovi to snád stačilo, a tož řekli:

„To je to lejstro úřední, keré sem spomínal. Včil, aby bylo všecko mezi nama v rychtyku, tož tu spolem ještě něco sepíšem, a až ti to celé přečtu a bude ti to sedět, tož ně to tu podepíšeš. Potem to zapijeme, ostaneš tu přes noc a ráno možeš íť tam, kam ťa nohy ponesu.“

Vzali husí brk, pichli ho do kalamára a pokračovali.

Ná, a ešte než začnem, tož abys věděl, že potom co z mlýna odešels, to tam nebylo enom tak. Nic pro slabě, lebo aj farář s hrobníkem toho měli dost. Zaclúmalo to s něma fest, kór když sme našli tú babu. Ěj, ešte že su od kovárského fochu a na ledaco zvyklý, ináč bych sa z toho také kdožvíjak dlouho notýrovál. Nále byla to nakonec aj moja vina, že sem na mlýně toho čerchmanta neodhalil už skorěj, enomže už sa stalo a všecko špatně je snád zažehnané.“

Toto ně rychtár řekli a nato začali předčítat, co bylo na lejstru zepsané. Při tem sa mňa ptali, kdy a kde sem sa s mynárem potkál. Kerý deň

a v kerý čas sem mynára v maštali našel ležat a esli sem sa s ním lebo s tú babkú na mlýně nejak přel a o něco vadil.

Řekl sem im popravdě všecko. Zapsali to a chtěli ešte po mně vědět, z kama su, k temu celé moje méno aj s tým, kdy a kde sem sa narodil. Dopsali to, a když sem im to tú moju značku podepsál, tož vzali zapálenú svíčku, nakapali na lejstro vosk a rychtárským štemplem to potuplovali. Potem nám rychtárka doněsli vínka a k temu aj cosi k zakúsnutí. Sedeli sme v izbě, kam sa už začali domácí scházat a za chvílu už to tam enom hučalo, lebo sa mňa začali jeden přes druhého vyptávat. Snád by sa tam až do Božího rána vykládalo o všecém, co sem na mlýně prožil, aj o tem, co tam rychtár s kolářem, hrobníkem a farářem viděli, nále ně sa už nechtělo na to špatenstvo spomínat. Byl sem rád, že su z toho venku. Rychtárka to zmerčili, a tož hučkli na všecy, nech ně s tým vyptáváním dajú pokój, a rázem to utli. Tak sme sa potom u stola pomodlili a šlo sa spat, nále když sem sa brál z izby ven a mezi futrama vinšoval dobrú noc, tož rychtár najednú od stola stúpli, ostro sa na mňa podívali a řekli:

„Ešte než zalehneš, tovaryšu, tož se mnú pod do kovárně. Mosím ti tam něco říct a k temu ti aj něco fajnového dám.“

Vzali laterňu a vyšli přede mnú na dvůr. Venku už přimrzalo a rychtár mňa vedli kolem chlěvů, až dozadu za čeledník, kde stála kovárňa. Vlězli sme tam a rychtár hned vzali z vercajgu dlouhé klěště, s kerýma uhlě ve výhni rozhráblí, lehúčko do žhaviků fúkli, že sa enom zaligotaly. Potem na mňa dlúze pohlédli, sáhli za ňadra, vytahli z tama jakési zmuchlané lejstra, v kerých sa chvílu přebírali. Naráz jedno vytáhli, pichli ně ho pod nos a že:

„Víš, co je to zač? Poznáváš to?“

Abych lepší viděl, tož ně ešte posvítli, a já sem hned věděl, kolik uhodilo, lebo sem v tem lejstru poznál úmluvu, kerú sem temu čertovském mynárovi svojú značku potuploval. Kývl sem hlavú. Rychtár neřekli nic, ani brvů nehli, enom dlúze vzdychli a jedným šknubnutím to lejstro rozervali. Potem ho hodili do žhavého uhla, že blafo jak máčny prach. V tú chvílu sa z výhně vyvalil černý dým, kerý sa roztahl po celém stropě, nále rychtár nic nečekali, hned zatáhali za kovárský měch, až sa uhlě rozpálilo tak, že kovárňu osvítlo jak ranní slunko. V ten ráz vyletěl dým otevřenýma dveřima ven. Enom štíplavý smrad po něm ostál. Lejstro zmizlo jak para nad hrncem a rychtár sa temu smutno usmíli:

„Ěj, chlapče, chlapče, příště než něco podepíšeš, tož sa na to dobře podívej, a když neumíš číst, tož rači za nekým zajdi. Kdybys enom tušil, k čemu sas temu lotrovi upsáls. No, nechme to byt, nebudu ťa už ničím strašit, je to přeca pryč. Víš, mñěls hrubě ščestí, že si mezi živýma, lebo kdožví kolik takých jak si ty, má ten podhoděnc na svědomí. Našel sem to u ňho v truhle skované a mezi tým aj peníze a pár tovaryšských listů. Mñěl tam aj zašité kdejáké věci po pár ludoch, keří tady v okolí před pár rokama zmizli a k temu všecému bylo na hůře mlýna tolik čarodějného špatenstva, že darmo o tem mlúvit. S tým koňem sme si s farářem už také poradili. Flágl sem ho posvěcenú kulú přímo pod pleca, že ani nestačil mrknút a byl tuhý. Hrobník pak zašel k rasovi, aby ho odvezl a za hřbitovem spálil a zakopál,

enomže to není všecko. Také čerchmantské potvory sa chcú za každú cenu vrátit, aby dál mohli dobrým ludoem škodit. Ná, a kvůlivá temu sem za tú dobu, co spáls, pro tebe něco vykúl.“

Rychtár sáhli za kovadlinu, kerá stála na hrubém špalku, a z tama vytahli dva kuse železa, tlusté jak prst, na sedm palců dlúhé, a na třech místoch v oblúky prohlé. Podali ně ich a já sem při rozžatěj laterni s vyvalenýma očama čučál na dva železné hady. Hledím na ně a nevím co na to říct, nále rychtár mňa předběhli:

„Toto sú hadi s velikým kumštem z čepele mynárověj šavle ukutí a svěcenú vodú ze svatého prameňa požehnaní. Nejsú enom tak ledajací, lebo mají tú moc, že ten, kerý si ich přibije hlavama k sobě do horních rohů futer, teho budú pod střechú jeho chalupy chránit před všecým, co je spojěné s kúzlama čarodějnic, a aj před tým, v čem má namočené paprče rarach lebo čerchmant. Až ich tam budeš dávat, tož to dělaj sám, nech jejich silu nikdo druhý zlým okem neoslábí. Ochraníjú ťa a aj všecko, co je v chalupě, enom do budúcna pamatuj na to, že není múdré za každú cenu vlézt tam, kde peníze falešno cinkajú, lebo na to už velice moc ludi ve světě doplátilo. Víš, znál sem toho mynára, pravda že znál. Jeho staříček byli za císařovny Marie Terézie na Břestku rychtárem, kde měli na dědině grunt, nále jak umřeli, tož sa v téj rodině nevědělo dobře, lebo furt sa všeci nosili jak pávé a k pořádněj práci sa neměli. Peníze, keré starý rychtár našporovali, sa časem minuly a všeci až na mladého Metúda během pár rokú pomřeli. Potem jak tu tahli Francúze, tož Metúd kamsi zmizel a vrátil sa, až ty hrúze skončily. No, jako jediný to z celěj rodiny překlepal a proplátával sa životem, jak to enom šlo. Nále časem stejně mosel rodný grunt kvůli dluhu prodat, a tak skončil v podsedku u Vývoza na záhumní. To mu asi moc nepasovalo, lebo chtěl něco víc, a při tem hóněni sa za peněžima istě nečuchl k ničem dobrém, a tak to s ním aj dopadlo. Dál sa na to najhorší a kvůlivá temu nakonec aj o život přišel a jeho dušu si rarach do pekla s sebú odněl. Tož tak, toto sem ti chtěl k temu říct.“

Stýček rázem zmlkli, párkrát naprázdno hltli, až im ohryzek poskočil, pak si dlaňú opatrno utřeli oči a pokračovali:

Hěrsoft, ešte včil su z toho, co pro mňa ten rychtár udělali, naměkko, nále aj tehďa ně stúply slze do očí, lebo co sem světem chodil, tož sem takého rychtára nikde nepotkál. Snád ně ich do života seslal Bůh, abych nepřestál věřit, že sú ešte na světě dobří lude. Poděkoval sem teda rychtárovi za pomoc a k temu sem im povykládal o tem, jak to se mnú na mlýně bylo a hlavně co sa ně tam za poslední dně zdálo. Že ty sny na chlup štymují s tým, co ně o tem mynárovi vykládali.

Rychtár sa temu podívali a řekli:

„Nekdy sa na světě dějú divné věci a tady je aspoň vidět, že na takého, kerý nepřestane v Boha věřit, sú všecy špatenství krátké. Bůh s Panenkú Marijú ťa, chlapče, ochránili před všecým zlým a ty jak pujdeš dom, tož sa nezapomeň zastavit na Velehradě a v kostele tam zapal svícu. Šak, kdožví, jak by to s tebú dopadlo, kdyby nad tebú nedržali ochrannú ruku.“

Vyšli sme z kovárně a já im ešte naposledy povinšoval dobrěj noci. Potem sem zalézal do če-

ledníka, tam sa zvalil ke zdi do slámy a v dlanách sem mnúl ty dva železné hady. Dal sem si ich priamo pred oči, a jak okénkem prosvítal měsíček, tož sa pramének jeho světla dotknúl toho nečekaného daru a hadi sa zabyšľali tak, že v ten ráz ně přišlo, že sú ze samého stříbra zrobení. Pichl sem si ich do kabele a zavřel oči. Tichučko, z kabelú pod hlavú, sem sa modlil za sebe, za rychtára aj za jeho ženu, za všecko pěkné, co nám dobrým ľuďom na tomto svete ešte ostalo, a modlil sem sa tak dlúho, až sem tam nakoniec usnul.

Skoro ráno, ešte za tmy, mňa obudil pacholek, kerý ně při svíčke podál gavalec chleba namazaný sádlem. Pojedl sem a šel mu s laterňú do chléva posvitit a pomoct pokludit. To víte, nechťelo sa ně z tama odějit bez toho, abych sa s rychtárem rozlúčil. Šak než sme s pacholkem stačili pokludit, tož ve dveřách chléva stáli rychtár a divili sa, co tam ešte dělám. Řikám im, že mu túto práci chcu aspoň oplatit jeho pomoc. Mávli nad tým enom rukú, usmíli sa a vyprovodili mňa k vratom. Začalo sa akorát rozednívat a já sem v tem šeru při lúčení hleděl do rychtárových očí, z kerých vycházal taký pokój, že sem na to do včílška nezapomněl. Rychtár ně podal ruku, poplácali mňa po rameňu, a když už sem sa otáčal, že pujdu, tož sa najednú optali:

„Ná chlapče, a jak sa s tebú ten mynár vyrovnal? Je všecko v rychtyku, neostál ti nic dluzný?“

Vyvalil sem na rychtára očiska a říkám, že sem dostál enom první foršus a nic víc. Rychtár zahřešili a řekli:

„Tož, to sem si myslél. Máš ty přeca štěstí, že sem si na to v poslední chvíli spomněl, lebo potom co bych odevzdál všecko v Hradišću u komisařa, tož už by bylo pozdě. Počkaj, podleďva toho, co sme zepsali, tož tam slúžil skorem devět týdnú a říkals, že po dvúch týdnoch ti dál foršus za osm zlatých. Tož esli sa nepletu, dluzí ti ten vydríduch ještě tuplucet zlatek. Je temu tak, ně?“

S vyvalenýma očama sem pokýval hlavú.

Rychtár vytahli zpoza nader kožený míšek, hrubý jak dvě pěsti. Húkli na mňa, nech vlezu pod návratí, ať nás nikdo zlým okem nevidí, lebo lotru je všade dosť. Potem míšek rošňurovali, sáhli do něho, až to zacinkalo a řekli ně, nech nastavím dlaň. Hned nato ně vysázali do paprče deset tolarú a k temu půl hrstě stříbrných grošů. Nohy sa ně z toho málem podlomily a já si v tú chvíli spomněl na ty železné hady, keré mně v noci měsíček svojim stříbrem požehnal. Poděkovál sem pěkně rychtárovi, nále ten ně už enom popřáli všecko dobré s tým, že mosijú it rychlo ve výhni oheň rozdělát, lebo po tem večerajšku im dovčil práca stála a tož mosijú rychlo něco podělat, lebo práca nepočká. Do soboty mosijú beztak tady v dědině a hlavně v Hradišću všecko vybavit a v kovárni mají zasěj prácu nasmlúvanú, a tož už im na to všecko zbývajú enom tři dni.

„Opatruj sa chlapče, řekli ně naposledy, nech ťa Bůh a štěstí životem provázá a nezapomeň na to, že čert nikdy nespí a že zlých ľuďů je na světě pořád dost. Kvůliřva temu máš ode mňa ten dar, a tož nezapomeň, co s ním máš ve svojěj chalupě udelat.“

Usmíl sem sa, ešte jednu im pěkně poděkovál, otočil sem sa ve vrátoch a namířil si to k Velehradu, abych tam Panence Mariji svícu u oltára

zapálil a hned potom sa na cestu dom vydál. Rychlo sem vyšel hore kopcem dědinú a pak to brál cestú přes lúky, až k háju, za kerým sa ozývaly zvony. Ná a ty zvony do širého kraja zvonily a ně do ušísek zpívaly o tem, že ten, kerý kráčá bez strachu s radostú v srdcu tú správnú cestú, a kerý sa nebóji poctivěj práce, taký sa pokažděj se štěstím dom vrátí.

Strýček sa zasěj zarazili a na mňa aj na stařenku, kerá už dřímali, sa zadívali. Potem pohlédli na hromnicu, jak tam v šeru hoří, a dodali:

„Tú svícu sem na Velehradě opravdu zapálil, na kolenách sem sa tam v kostele u oltára pomodlil a dom sa až za sněhu vrátil. No, co budu vykládat, nebylo to enom tak, lebo s takýma peněžima sa može jednému na cestě kdožví co špatného stat, nále přeca sem si ich do rodněj chalupy doněsł a na jaro podsedeť s chalúpkú kúpil.“

„Éj, pomohli ně velice ten rychtár, pravdaže pomohli, a já sem sa za něma chťel aj po čase stavit na besedu, enomže nebylo velice kdy, a také sa ně moc nechťelo it tam, kde za dědinú stojí mlýn, v kerém sem tolik zlého zakusil. Až jednu sem sa přeca k temu rozhodnul, enomže bylo to ve špatný čas. V tú dobu akorát přišla kolera. Jak zlé větrisko sa rozněslo po kraju a hrubo ľuďů aj s tým rychtárem umořila. Dozvěděl sem sa o tem až dva roky po jejich smrti, když sem tama procházal, a bylo ně to lúto, lebo krom tych železných hadů ně po rychtárovi ostala enom spomínka. No, mosím k temu ešte říct, že ten mlýn tam tehďa u potoka už nestál, lebo prý sa tama velký oheň přehnal, kerý ho na popel spálil, a to aj skoro s celú vedlejší dědinú. Víte, jak sem tam namísto mlýna viděl enom spálenisko, tož ně naráz přišlo, že všecko, co sem tam zažil, je jak zapomenutý sen. Nále stejnak ně ešte nekdy v ušách zašepoce ten rychtárú hlas a já si pokažděj spomenu, jak ně v kovárni říkali, že ty čerchmantské potvory mají času dost, že enom čekajú na slabú chvíli, aby sa k člověku mohly vrátit a dál mu škodit. Šak skrzěvát to sem aj udělál všecko jak ně rychtár radili, enomže od té doby, co sem na tem mlýně slúžil, mňa jednu za čas, když sa zetmí, cosi nekalého kolem chalúpkú obcházá a z toho sa ně pokažděj strach v srdcu probudí, kerý ně štěstí ze života ukrádá. Mosím potom pokažděj hromnicu zapálit, abych to potvorstvo odehnal. Nále ty, Florišku, sa nemosíš ničeho bát, lebo dneskej je už skrzěvát ten plamének svíčky všeko špatenstvo zažehnané, a ten šesták, kerý sem ti dál, tož dobře opatruj, lebo ten je poslední, co ně z téj doby ostál. Nemosíš měť strach, že je na něm něco zlého nalepené, lebo sem si nechál všecky ty mynárovy peníze farářem posvětit. Víš, já věřím temu, že až tu nebudu, tož si pokažděj skrzěvát ten peníz na mňa spomeneš.“

Strýček potom od stola stali, a jak židlú zavrzali, tož sa stařenka obudili. Strýček sa temu usmíli, ešte jednu nám pěkně poděkovali za besedu a aj za to dobré, co sme im se stařenku přiměsli, a šli nás vyprovodit. Vzali laterňu a šírali sa za nama ke dveřám, keré vedly z izby ven. Celý udivený sem sa potom ve futroch se strýčkem rozlúčil a po celú cestu dom sem sa

stařenky držál a přitem sem sa enom v duchu modlil, ať na mňa nikdá žádné kúzla ani zlí ľuďe s čerchmantem nemožú.

Tož tak, toto ně kdysi dávno můj strýček vykládali a já ani po tých rokoch nevím, esli mám všeckém věřit. Esli si snáď k temu něco aj nepřimysleli, lebo od téj doby, co ně to vykládali, tož sem už nic takého o žádném mlýně nečúł. Nále mosím uznat, že na tem bude aj něco pravdy, lebo když sme téj noci se stařenku z chalúpkú odcházali, tož strýček, kerý nás vyprovázali, najednú v téj tmavěj chodbě u samých dveřů zvedli laterňu a já sem tehďa v každém horním rohu futer uviděl ševcovskýma flokama přibitého železného hada. Ti hadi byli hlavú proti sobě a při tem plameňu svíčky sa ně zdálo, že najednú ožili. Hleděl sem na ty hady s vyvalenýma očiskama, lebo sem si ich tam nikdá nevšimł. Býł sem ešte malé chlapčisko, a tož sem v tem tehďa viděl veliké kúzlo, nále k temu si stejnak vybavuju, že ten největší strach z raracha a zlého mynára, kerý mňa z toho vykládání vzál, sa v tú chvíli jaksi vytrácal. A když za mnú a za stařenku strýček zavřeli dveřa, tož sem venku před chalúpkú zdvihł hlavu a zadíval sa na srpek měsíce, kerý na nebi zářil jak stříbrný kosák. Šesták ňa tehďa v dlani zahřil a já sem v ten ráz už věděł, kvůliřva čemu sem ten večer dostál od strýčka takovýto dar. Ně enom na památku, nále aj kvůli tom, abych celý život pamatoval na to najdůležitější. A to že peníze nejsou všecko, lebo za ně si život, štěstí a radost nikdo nikde nekúpi. Šak ten, kerý cinkotu peněz propadne, teho nice dobrého v životě nečeká. Takový člověk chce měť peněz furt víc a víc, zapomene na sebe a všecky dobré ľuďů kolem a kvůliřva temu aj kolikrát na šuškáni čerchmanta dá, kerý beztak na to enom čeká. Černým pazúrem si každého lakomca a zachťivca přitahne a ke špatenstvu ho navede. Ná a ten, co skrzěvát peníze, zachťivost a lakotu čerchmanta poslechne, takému stejnak nakonec neostane nic než enom strach o ty peníze, lebo si ich kvůliřva temu lakomstvu nikdá neužije, a k temu má ešte navíc vráta do pekla otevříté. Také ponaučení ně dál ten strýčkúj příběh, a pokažděj když po rokoch sáhnu do kapse pro hodinky, tož sa aj podívám na ten darovaný šesták, kerý u nich na řetázku visí. Beztak už dlúho věřím temu, že ten peníz má v sobě takovou moc, aby ně do včílška to strýčkovo hodové vykládání připomínal. Enomže víte, jak to v životě chodí. Furt je na světě dost lumpů, keří mně možú ten šesták s hodinkama ukradnúť a s tým třebať aj spomínku na příběh o černém rarachovi, kerý vám rači takto napsaný předávám.

* Rakouskouherská mince v hodnotě dvaceti krejcarů. 20 krejcarů byla jedna šestina konvenčního, tereziánského tolaru, odtud šesták. Konvenční měna vznikla za vlády Marie Terezie roku 1753, kdy byla uzavřena měnová dohoda mezi Rakouskem a Bavorskem. Základní jednotkou byl už po víc jak 200 let tolar (za M. Terezie 120 krejcarů), jemuž odpovídaly dva zlaté. Zlatý se tedy dělil na 60 krejcarů.

Den dětí

Ve spolupráci se SUTem a naší obcí se podařilo pro děti na oslavu jejich dne uspořádat zábavné odpoledne konající se na místním fotbalovém hřišti. Na děti čekal skákací hrad, mohly se projet na voze taženém dvěma respekt budícími valachy, vyzkoušet střelbu ze vzduchovky nebo si třeba nechat namalovat na obličej obrázek podle svého výběru. Malí umělci si mohli vytvořit pestrého motýla, nazdobit si

svůj perník a také se zapojit do soutěže v malování křídami. Své čáry a kouzla nám předvedl kouzelník Waldini, který se s námi dokonce podělil o několik svých tajemství. Buchlovičtí myslivci zaujali mladé zájemce o přírodu. Velkou radost udělali všem dobrovolní hasiči z Buchlovic, kteří přijeli se svým zbrusu novým právě křtěným vozem. Zároveň se postarali při ukázce stříkání o to, že na mnohých dětech nezůstala ani jedna nitka suchá.

Policejní hlídka dorazila jen na malou chvíli, neboť byla odvolána k případu, ale stihla dětem věnovat mnoho malých dárečků. Velkým zážitkem byla bezpochyby ukázka práce policejních psovodů. Místy se až tajil dech, když pes předváděl zneškodňování pachatele. A samozřejmě nechyběla ani možnost si zatancovat. Věřím, že si děti svůj den opravdu užily.

Markéta Vaňková

Břestecský Pinkl oslavil dvacáté jubileum.

V roce 2023 se konal jubilejní 20. ročník festivalu Břestecský Pinkl, který přivedl do Břestku nadšené posluchače z celého regionu. Tento nezapomenutelný kulturní zážitek se odehrál ve sportovním areálu dne 15. července, nabízejíc návštěvníkům širokou škálu hudebních žánrů spojených s folklórem a country.

Úvodní akordy jubilejního ročníku patřily moravské folk-rockové kapele Koňaboj, která správně naladila atmosféru. Následovala trampská a folková legenda Pacifik, která svými písněmi oživila ducha trampských putování.

Vrchol večera však patřil první dámě české country hudby, Věře Martinové, která vystoupila se svou skupinou Meritum. Její silný hlas a autentický projev zaplnily prostor a vtiskly fes-

tivalu nezapomenutelnou atmosféru. Věra Martinová zahrála své největší hity a fanoušci odpověděli bouřlivým potleskem.

Závěr festivalu patřil virtuózním Malina Brothers, kteří vytvořili závěrečný akord festivalu plný energie a radosti.

Festival započal tradičním mottem: „Každé jaro odcházeli z naší dědiny chlapi i chlapi do světa za prací, vraceli se, až když okolní lesy hrály podzimními barvami, pověsili pinkl na krov a užívali domova...“ a symbolicky se pódium začátkem festivalu stalo místem pověšení pinklu na krov. Pinkl, což byl ranec, který břestecští pokrývači nosili na zádech, když se vydávali do světa za prací, se stal výrazným symbolem Břestku spojujícím tradici s moderní hudbou.

V průběhu festivalu byla představena kniha Ing. Františka Malíka s názvem „Břestecský pinkl dvacetiletý“, kterou jsme na festivalu pokřtili domácí slivovíci. Kniha nabízí pohled na historii festivalu, obsahuje zajímavosti a bohatou kolekci fotografií, které dokumentují dvacet let této události.

Festival Břestecský Pinkl se opět zařadil mezi významné události svého druhu v regionu a jeho dvacetileté jubileum přineslo do Břestku hudební zážitek spojený s bohatou tradicí a příběhem regionu.

Tradice bude pokračovat a již dnes vás srdečně zveme na 21. ročník, který se bude konat 20. července 2024.

Spolek pro udržení tradic.

Slavnosti vína

Břestecská krojová pouť

V neděli 17. září 2023 proběhla jako každoročně břestecská krojová pouť.

Slavnostní procesí vyšlo od mateřské školy směrem do Hlůšku ke kapličky Panny Marie sedmiboletné, kde se konala mše svatá. Tu odsloužil

P. Rudolf Chmelař. Po mši svaté se průvod přesunul „Na prádlo“, kde začala pouťová veselice.

Tentokrát byla pouť trošku více připůsobena i těm našim nejmenším. Děti mohly využít řetízkový kolotoč,

dále skákací hrad a jako na pravé pouti si mohly dát cukrovou vatu či zmrzlinu. Dospělí si pochutnali na koláčcích, klobásách, vínu či burčáku. K poslechu a dobré náladě hráli Buchlovjané a skupina LCR.

Výlet na propast Macocha

První říjnovou sobotu zorganizovala obec zájezd na Macochu. Místo výletu bylo vybráno s ohledem na děti i dospělé, aby nebylo turisticky náročné a mohly jej zvládnout i menší děti. Zájem občanů byl velký, proto jsme netrpě-

livě čekali, zda vyjde i počasí. To se podařilo na výbornou. Na místě byla možnost prohlídky propasti Macochy, dále Kateřinských jeskyní, Punkevních jeskyní a celkově krásného okolí. Dospělí i děti si výlet užili dokonale a už teď se těšíme na další.

Šlapání zeli

Lampionový průvod

V sobotu 28. října se uskutečnila slavnostní akce naší obce. Večer zahájil starosta obce svým proslovem k výročí vzniku samostatného československého státu. Při této příležitosti byly položeny věnce k památníku obětem 1. světové války.

Po proslovu následoval tradiční lampionový průvod, který přinesl radost zejména malým dětem.

V rámci oslav jsme také vzdali hold naší knihovně, která slavila své 110. výročí. Návštěvníci měli možnost prohlédnout

si její prostory a užít si prodejní výstavu vtipných obrázků paní Fišerové.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a přispěli k příjemné atmosféře.

Halloweenská stezka

V sobotu 2. listopadu se již podruhé část naší obce proměnila ve strašidelné místo. Netopýři, čarodějnice, kostlivci, upíři a všude oko-

lo samé pavučiny. Cesta spoře osvětlená hořícími svíčkami. A mnoho dětí, které se na tuto cestu odvázně vydaly, aby našly a splnily ukryté úkoly vedoucí k tajence.

Vyluštěný vzkaz pak mohly proměnit za perníkovou medaili a bohaté občerstvení na „Prádle“.

Markéta Vaňková

Svatý Martin

V sobotu 11. 11. 2023 proběhlo po čtyřech letech slavnostní požehnání Svatomartinskému vínu. Setkání „Na Prádle“ bylo v 10.30 a během čekání na příjezd sv. Martina si lidé mohli zkrátit chvíli ochutnáním svatomartinských rohlíčků, koláčků a různých buchet, které

napekly místní ženy. Dále byla pro děti k ochutnání čokoláda z Čokoládovny JANEK. Na zahřátí se podával čaj a taky slivovička.

V 11:11 přijel slavnostně Martin na bílém koni přesně, jak praví přísloví. Pan starosta pronesl krátkou slavnostní

řeč a poté předal slovo P. Rudolfu Chmelaři, který požehnal Svatomartinským vínům, kterých se sešlo nemalé množství k radosti všech zúčastněných.

Akce to byla vydařená a doufáme, že tahle tradice bude pokračovat i další roky.

Výstava Betlémů

V loňském roce se v naší obci poprvé konala dne 25.11. výstava betlémů.

Rozhodnutí výstavu uspořádat padlo na poslední chvíli, i přesto se sešlo kolem 80 betlémů. Díky Petře Štulírkové, která je jejich velkou sběratelkou, jsme mohli vidět betlémy nejen ze všech koutů naší země, ale i ze zahraničí, např. Brazílie. Adventní atmosféru výstavy dokreslovaly vánoční koledy. Děti si mohly vyrobit vánoční přání,

nazdobit perníčky a zahřát se čajem. Dospělí návštěvníci mohli ochutnat teplou medovinu. Největší betlém vítal návštěvníky hned u vstupu a za jeho propůjčení děkujeme Františku Malíkovi. Jeho betlém je otáčivý a jsou na něm vyobrazeny i postavy z Břestku. Raritou byl zasněžený betlém. Návštěvníci, kteří výstavu shlédli, si na něj jistě s úsměvem vzpomenou.

Děkuji všem, kteří přispěli svým betlémem a jakkoli se na přípravě výstavy

podíleli. Děkuji rovněž za pomoc s obcerstvením i výzdobou. Zvláště pak Petře Štulírkové, která pro výstavu zapůjčila asi sedmdesát vystavovaných betlémů. Věřím, že by se tato výstava mohla stát tradicí a bude se opakovat i v následujících letech. I díky ní se snad budeme moci v čase adventu setkat, trochu pozastavit, popovídat, zavzpomínat a navodit v předvánočním čase tu pravou, klidnou atmosféru.

MgA. Martin Crla

Adventní koncert

V podvečer 8. prosince na sklonku roku 2023 proběhl oblíbený a očekávaný tradiční adventní koncert pro občany. Tentokrát večer probíhal trochu jinak než jiné roky. Po slavnostním zahájení byla podávána večeře pro pozvané. Ti také dostali drobný

upomínkový předmět na památku. Po večeri se přidali další hosté, kteří si přišli poslechnout koncert v podání dechové hudby Hanačka, která k nám zavítala poprvé už v roce 2022. I tentokrát přítomně nadchla, když předvedla svému obecenstvu úžasné vánoční pásmo, kde

si každý z přítomných přišel na to své. Adventního koncertu se opět účastnili i přátelé ze slovenského Selce v čele s panem starostou S. Svátikem. Přišel nás též pozdravit i P. Rudolf Chmelař, který poželhal všem přítomným do nového roku.

Vánoční zpívání u stromečku

Vánoční zpívání u stromečku se konalo za účasti dětí z mateřské školky. Tradičně vystoupil pěvecký sbor Břestečánek.

Přestože počasí bylo velmi chladné, společné zpívání a setkání přinesly příjemnou atmosféru. Pro účastníky bylo zajištěno drobné občerstvení

např. čaj, svařené víno nebo houbový kuba. Děkujeme za účast a organizaci.

GLASSMEETING NR 2 – Obydleno

Výstava s názvem Obydleno se konala od 22. 7. 2023 do 6. 8. 2023 v památkovém domě č. 157 ve Břestku. K vidění bylo celkem deset uměleckých instalací od pěti výtvarnic ze tří různých zemí, jejichž společným a hlavním médiem je sklo.

Sklo se na výstavě představilo v rozmanitých podobách – od hutně zpracovaného,

přes starou techniku výroby zrcadel, až po sklo tavené do formy.

Každé dílo vypráví svůj příběh a zároveň vede dialog s prostorem, ve kterém se nachází. Název „Obydleno“ odráží zastřešující téma celé výstavy a tím je obývání prostoru lidmi. V tomto případě památkového domu, jehož „obyvateli“ se na krátko stala

umělecká díla spolu s návštěvníky výstavy.

Svá díla zde vystavila Louise Lang (DE), Laura Sonne Lund (DK), Miriam Lagaidi (DE), Ida Cordius (DK) a Michaela Trávníčková (CZ), působící společně pod názvem GLASSMEETING.

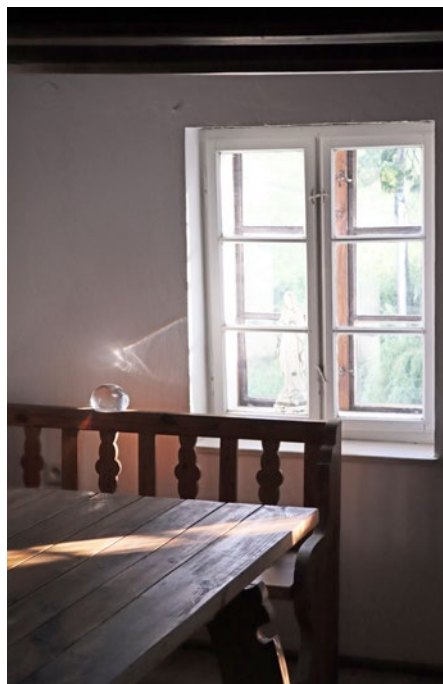

Organizátorem byla Michaela Trávníčková, která hostila výstavu ve svém rodném Břestku za podpory obce Břestek, spolků SUT a Vinaři Břestek, Vinařství Čemanovi a vinařství Libora Kořínka z Boršic.

MEETING. První se konala minulý rok v německém městečku Lemgo pod taktovkou Louise Lang, letošní zavítala k nám do Břestku a příští rok zve Laura Sonne Lund do Kodaně.

Tato výstava byla v pořadí druhou z pěti plánovaných výstav GLASS-

Michaela Trávníčková

Z HISTORIE NAŠÍ OBCE (Ing. František Malík)

Zajímavý příspěvek k našim pokrývačům

V několika novinách se v nedávných dnech objevily zajímavé články o nález „vizitky“ pokrývačů z Břestku, kterou zanechali na krovu bývalé věznice v Uherském Hradišti.

Fotografie nebyly čitelné, požádal jsem zmiňovaný Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o nějaké lepší – a uspěl jsem! Z fotek je nejzajímavější tato, je z ní poznat, že ti dva pokrývači, kteří 24. 10. 1932 pracovali na střeše budovy, byli Josef Marek a Vincenc Řepňák!

Josef Marek

*5. 12. 1912/+30. 1. 1986 Břestek č. 27

Vincenc „Čeněk“ Řepňák

*20.(27?). 10. 1901/+3. 5. 1981

Břestek č. 74, potom č. 261

Který z nich vytvořil tuto malá umělecká dílka ze „šifru“ - břidlice, s krásným písmem a s pokrývačskými motivy, už asi nezjistíme. Po mém dotazu, zda by je šlo odkoupit pro obecní archiv, mně bylo sděleno, že zůstala na krovu budovy věznice – a to je dobře!

Pokrývači z Břestku nechali před 90 lety ve věznici svou „vizitku“

UHERSKÉ HRADIŠTĚ Neobvyklý nález odhalili pracovníci řemeslné firmy, kteří opravovali střechu bývalé věznice v Uherském Hradišti. V zákoutí jednoho krovu byla na trámu přibitá dvě břidlicová srdce s vyrytými a dobře čitelnými jmény, datem a několika obrázky.

„Je to rarita. Pokrývači to takto dělávali, ale obvykle měly tyto tabulky tvar obdélníku nebo čtverce. Pokud to jsou srdce, tak si s tím řemeslníci hodně pohráli,“ popsal Pavel Loupanec z krajské pobočky Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů ČR.

Na srdcích jsou vyrytá dvě mužská jména a pod nimi nápisy „Břestek - pokrývač - pracoval - 1932“. Podle historických dokumentů bylo v nedaleké obci Břestek v minulosti skutečně hodně pokrývačů, zedníků a tesařů, kteří pracovali na střechách rodinných domů i velkých budov. Prameny uvádějí, že „ještě v roce 1924 byli v každém domě“.

Dodnes se stává, že řemeslníci nechávají ve významných stavbách svou „vizitku“ v podobě podepsaných cedulek. „Dříve to většinou bylo na hodnotných objektech, jako byly zámky, kostely a podobně. Například tam, kde se dělala na

Zajímavý nález Oprava střechy bývalé věznice se dělala z vysokozdvizné plošiny. Dole cedulky pokrývačů z Břestku. Foto: ÚZSVM

půdě malta, udělali malý výstupek a do něj napsali své jméno a datum. Je to jakýsi podpis řemeslníka. Ale břidlicové srdce je vzácné, už kvůli materiálu,“ řekl Jiří Vrňata z Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů ČR.

Firmy se s těmito artefakty setkávají stále, historické ale nacházejí výjimečně. Některé společnosti si ještě donedávna nechávaly vyrobit jeden kus krytiny se svým logem nebo heslem, který pak vsadily na střechu mezi ostatní.

Opravu nechal provést Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, který se o areál věznice stará. „Při pravidelných kontrolách věznice bylo zjištěno, že do střechy zatéká a tím dochází k poškození dřevěných konstrukcí. Řemeslníci navrhli, že střešní krytinu je možné opravit pouze z vysokozdvizné plošiny. Problémem byla výška střechy a úzké průjezdy na jednotlivá nádvoří. Nakonec byly použity tři druhy plošin a opravu se podařilo dokončit v termínu,“ vysvětlila mluvčí úřadu Michaela Tesařová.

Práce se musely udělat ještě před zahájením celkové rekonstrukce areálu, která je v plánu za dva roky. – **Jana Fuksová**

Štěpán Dohodil – Legionář

Tak se jmenuje publikace, kterou v březnu roku 2023 vydala vlastním nákladem rodina Dohodilova v Bystřici pod Hostýnem, jako vzpomínku na svého otce, dědu či pradědu Štěpána, rodáka z Břestku a čestného občana naší obce. Autorka Jana Divišová na 85ti stránkách popisuje nelehký život neobyčejného člověka. Publikace je neprodejná, věřím ale, že se pro místní knihovnu podaří jeden výtisk získat. Psát stručný obsah tohoto dílka nejde, to bych musel opsat téměř každou stránku.

Já spíše opráším vzpomínky na řadu hodin, které jsem s ním a jeho rodinou v Bystřici strávil, když jsem si nahrával zajímavá vyprávění. A bylo to i o jeho učení obuvníkem. Narodil se 3.9.1898 V Ulici na čísle 93. V roce 1913 nastoupil do učení ...10 kroků od našeho u mistra obuvníka..., jak píše ve svém životopise. Kdo byl ten mistr a jaký měl osud? A představte si, že z jeho učení existuje fotografie, zapůjčili mně ji k překopírování při jedné z návštěv! Zatím asi nebyla nikde předvedena, toto je premiéra!

Na fotografii je mistr obuvnický Antonín Kučera *25.11.1883 v Buchlovicích, pravděpodobně byl na zkušené

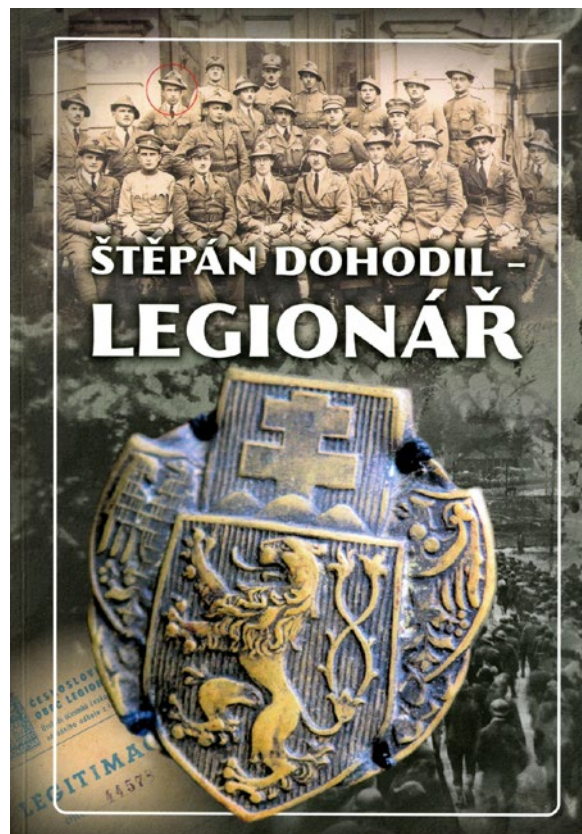
ve Vídni, tam se oženil 30.června 1908 na faře kostela Všech svatých s Annou Votýpkovou *27.9.1885 v Hojovicích v okrese Kamenice nad Lipou v Čechách. Přivedl si ji ne do Buchlovic – tam asi bylo obuvníků dost – ale do Břestku, domek číslo 113, těch 10 kroků přes cestu od Dohodilů. Domek už dnes nestojí. A jeho žena Anna je na fotografii stojící vzadu, vedle stojí právě učeň Štěpán, sedí druhý neznámý učeň a mistr měří nohu kunčofta – zákazníka, byla to jistá Anežka Nedbalová, místní obyvatelka.

Fotografie je pravděpodobně z roku 1913/1914, protože v roce 1915 musel mistr Kučera narukovat. Štěpán se potom doučil u mistra Jana Vávry ve Zlechově. V roce 1916 narukoval i čerstvý obuvník Štěpán Dohodil, jak píše ve svém životopise, řemeslo se mu na frontě velmi hodilo, spravoval boty svých kamarádů – spoluobojovníků a mnohým tím zachránil zdraví či život.

Antonín Kučera a Anna neměli děti, vychovávali schovance Antonína Hálu *13.4.1920 v Břestku č. 113, jeho svobodná matka byla příbuzná Anny. Mistr Kučera se z války vrátil, dělal dál řemeslo, zemřel 8. července 1952 na č. 113. Pamětníci vzpomínají, že boty potom opravovala Anna, později pomáhala v místní pekárně. Zemřela asi na podzim 1967, ne v Břestku, jiný pamětník udává datum po 1970??

Máme na ni pěkné vzpomínky, nikdy nemluvila po našem, na svého Antonína vzpomínala slovy, že ...von si ji namluvil vod nohou... (ona byla taková baculatá a baculatá měla i lýtka), chodila na plesy – zábavy, vždycky se pro ni hrálo sólo – kvapík paní Kučerové!

Možná by se toto povídání líbilo i panu Štěpánu Dohodilovi !!

VINAŘI BŘESTEK

Každý rok pořádáme **košť vína**, na kterém máme min. 400 vzorků vín. V roce 2023 jsme uspořádali vinařský ples, bohužel to byl poslední ročník. Rozhodli jsme se v této tradici nepokračovat, poněvadž o tuto akci nebyl zájem. Další ročník košty v roce 2024 bude opět na Bílou sobotu. Tímto bychom chtěli pozvat všechny zájemce na tuto akci.

Vinaři Břestek z.s.

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Významné životní jubilem v roce 2023 oslavili

70 let

- Marcela Bocková
- Jarmila Patková
- Dana Hlaváčová
- Štěpán Stýskal
- Jarmila Ryšková
- Helena Švecová

80 let

- Ludmila Stýskalová
- Jindřiška Dvouletá
- Marie Hrkáliková
- Marie Ernestová
- Marie Křemečková
- František Černota

90 let

- Oldřich Karásek
- Ludmila Foltýnková
- Dagmar Ševčíková

Zlatá svatba

- manželé Švecovi

V roce 2023 nás opustili:

Pavel Zámečník

Františka Juříková

Josef Churý

František Krušina

František Tománek

V roce 2023 jsme přivítali:

- Miroslav Pupík
- Jan Čambal
- Lada Kolečková
- Sebastian Smělík
- Anežka Churá
- Rozálie Stýskalová
- Matěj Raška
- Tomáš Preclík
- Dominik Lorenzini
- Bastian Papík
- Alexandra Černá
- Adam Chocholatý
- Marek Novotný

DIVADLO "POD LAMPÚ"
BÁNOV
uvádí vesnickou komedii

SNĚHURKA A TRPASLÍK

KDY: pátek 26. 4. 2024, v 19:00 hod **KDE:** Sportovní hala Břestek

"TO JE ŽENSKÁ ZÁLEŽITOST!"

"DO TOHO MÁM CHLAPOM
NIC NEMÍ!"

Pořádá Obec Břestek. Vstupné 100 Kč.

Silvestrovský pochod

